

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

do projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego w rejonie torów kolejowych, ulic: Dożynkowej,
Henrykowskiej i granic miasta Leszna

Autor opracowania:
Marcin Piernikowski

Poznań, marzec 2020 r./maj 2020 r.*

*uwzględnia zmiany wynikające z opinii i uzgodnień

I. WSTĘP.....	3
1. Podstawy formalno – prawne opracowania.....	3
2. Cele i zakres opracowania.....	3
3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	4
4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu.....	4
II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA..	6
1. Położenie obszaru badań.....	6
2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu.....	7
3. Charakterystyka fizjograficzna terenu.....	7
4. Wartości kulturowe.....	13
5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych.....	13
6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego.....	14
III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH.....	18
1. Cele projektu planu miejscowego.....	18
2. Ustalenia projektu planu miejscowego.....	18
3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami.....	20
4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego.....	20
IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO.....	22
V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM.....	22
VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	26
1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza.....	26
2. Emitowanie hałasu.....	28
3. Oddziaływanie na krajobraz	29
4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę.....	29
5. Oddziaływanie na wody powierzchniowej i podziemne.....	31
6. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę i różnorodność biologiczną.....	34
7. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	36
8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego.....	37
9. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe.....	38
10. Oddziaływanie na ludzi.....	38
11. Oddziaływanie transgraniczne.....	40
VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE	40
VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	41
IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	41

Załącznik nr 1. OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

I. WSTĘP

1. Podstawy formalno – prawne opracowania

Konieczność sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika przede wszystkim z zapisów:

- art. 51, ust. 1 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹;
- art. 17, pkt. 4 *Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*².

Prognoza jest sporządzana obowiązkowo do każdego projektu planu miejscowego lub jego zmiany chyba, że Prezydent, po uzgodnieniu z niżej wymienionymi organami uzna, iż realizacja postanowień danego dokumentu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko. W tym miejscu należy podkreślić, że odstępnie od strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, której częścią jest prognoza oddziaływania na środowisko, może nastąpić wyłącznie w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1 oraz ust. 3-5 ww. *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...)*.

Następnie organ opracowujący projekt planu poddaje go wraz z prognozą opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Organ opracowujący projekt planu bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko oraz opinie ww. organów, a także rozpatruje uwagi i wnioski zgłaszane z udziałem społeczeństwa.

W przedmiotowym opracowaniu wykorzystano również wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów odrębnych.

2. Cel i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzona została dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie torów kolejowych, ulic: Dożynkowej, Henrykowskiej i granic miasta Leszna.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie uzgodniony został, zgodnie z art. 53 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu*

¹ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 283, ze zm.);

² Ustawa z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm)

*informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹, z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Do głównych celów przedmiotowego opracowania należą:

- 1) diagnoza obecnego stanu i funkcjonowania środowiska;
- 2) określenie skutków wpływu realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, na warunki życia i zdrowia ludzi oraz dobra materialne i dobra kultury;
- 3) przedstawienie możliwości rozwiązań alternatywnych eliminujących, bądź ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Prognoza obejmuje obszar projektu mpzp wraz z terenami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń tego planu.

W niniejszej pracy analizie i ocenie poddano projekt planu zawierający ustalenia realizacyjne oraz załącznik graficzny w skali 1 : 2000.

3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Na podstawie zebranych materiałów oraz szczegółowej wizji terenowej dokonano: analizy komponentów i cech środowiska przyrodniczego, oceny prawidłowości jego funkcjonowania, oceny stanu funkcjonowania oraz charakterystyki dotychczasowego zainwestowania badanego obszaru. Wnioski wynikające z ww. analiz skonfrontowano z ustaleniami projektu zmiany planu oraz przepisami prawa ochrony środowiska.

Podczas prac nad prognozą wykorzystano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i jego funkcjonowaniu. Zastosowano również metodę porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu

Prognozę oddziaływania na środowisko dotyczącą projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie torów kolejowych, ulic: Dożynkowej, Henrykowskiej i granic miasta Leszna sporządzono w oparciu o materiały archiwalne, publikacje mapowe, literaturę oraz własne obserwacje terenowe. W opracowaniu wykorzystano następujące materiały planistyczne i kartograficzne:

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe Miasta Leszna”, Integra Sp. z o.o., kwiecień 2014 r., Poznań;

- 2) Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie torów kolejowych, ulic: Dożynkowej, Henrykowskiej i granic miasta Leszno, marzec 2020 r.;
- 3) Mapa zasadnicza wektorowa w skali 1: 1000;
- 4) Mapa glebowo-rolnicza w skali 1 : 5000;
- 5) Mapa hydrograficzna w skali 1 : 50000;
- 6) Mapa geomorfologiczna Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej w skali 1 : 300000, B. Krygowski;
- 7) Szczegółowa mapa geologiczna Polski ark. Góra M-33-10-C, w skali 1 : 50000;
- 8) „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Leszno”, 2018 r.

Wnioski sformułowano wykorzystując literaturę specjalistyczną i materiały niepublikowane, wśród których wyróżnić należy:

- 1) „Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych GZWP nr 307 „Sandr Leszno”, 2013;
- 2) „Ekspertyza hydrogeologiczna – określająca warunki wodne obszaru występowania udokumentowanych złóż kruszywa naturalnego – Zaborowo – położonych w granicach miasta Leszno, Poznań, 2007;
- 3) „Informacja o stanie środowiska i działalności kontrolnej Wlkp. WIOŚ w Lesznie w roku 2014”, Wydział Monitoringu Środowiska pod kier. M. Pułyk, Dział Inspekcji pod kier. D. Binkowskiej, Leszno, grudzień 2015;
- 4) „Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych sieci krajowej w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych w roku 2018”, PIG, 2019, Poznań;
- 5) „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej w zakresie PM10, PM2,5 oraz B(a)P”, 2017;
- 6) „Program ochrony przed hałasem dla miasta Leszno”, LEMITOR Ochrona Środowiska Sp. z o.o., Wrocław, 2013;
- 7) „Program zagospodarowania wód opadowych i rozwoju kanalizacji deszczowej dla Miasta Leszno”, ZOB Kolektor Serwis, 2010;
- 8) Rinke Z. „Dokumentacja geotechniczna i hydrologiczna Leszno, Tereny sportowo-rekreacyjne w rejonie Ulicy Dożynkowej, 2002, Leszno;
- 9) „Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2017”, WIOŚ, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2018, Poznań;

- 10) „Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2018”, WIOŚ, kwiecień 2019, Poznań;
- 11) „Uproszczony plan urządzenia lasu dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa, będących własnością gminy na okres od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2027 r., wg stanu na dzień 15 lipca 2017 r. – Miasto Leszno”, Taxus, 2017, Poznań.

II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Położenie obszaru badań

1.1 Położenie w strukturze funkcjonalno – przestrzennej miasta

Analizowany obszar, dla którego sporządzony został projekt planu zajmuje powierzchnię ponad 378 ha i położony jest w południowej części miasta Leszno, przy granicy z gminą Świąciechowa, przy drodze ekspresowej S5.

Obowiązujące „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Leszno” oznacza prawie cały przedmiotowy obszar jako teren zieleni otwartej, do zalesień, użytki rolne (grunty orne, sady, łąki i pastwiska, nieużytki, tereny odlogowane), tereny zadrzewione (ZO). Występuje tu również kilka enklaw terenów lasów (ZL*). Dodatkowo w centralnej części obszaru studium wyznacza strefę, w której dopuszczona jest lokalizacja instalacji fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW.

Ponadto w studium wskazano przebieg istniejących podstawowych elementów układu komunikacyjnego tj. linii kolejowej nr 14 Łódź Kaliska-Tuplice, drogi klasy ekspresowej S5 oraz drogi klasy zbiorczej (ul. Dożynkowej).

1.2 Położenie geograficzne

Według podziału Polski na jednostki fizycznogeograficznego (J. Kondracki, 2001), badany teren położony jest w mezoregionie – Wysoczyzna Leszczyńska (318.11), należącym do makroregionu Nizina Południowopolska (318.1). Obejmuje ona tereny równinie, żyzne o charakterze rolniczym.

1.3 Położenie w ponadlokalnym oraz lokalnym systemie powiązań przyrodniczych

W strukturze powiązań przyrodniczych regionu, Leszno położone jest w zasięgu występowania Korytarza Ekologicznego Południowo-Centralnego o randze krajowej. Najbliżej zlokalizowanymi węzłami ekologicznymi są: obszar mający znaczenie dla wspólnoty PLH

300014 Zachodnie Pojezierze Krzywińskie, obszar mający znaczenie dla wspólnoty PLH 020084 Dolina Dolnej Baryczy, obszar specjalnej ochrony ptaków PLB 300011 Pojezierze Sławskie.

Ponadto wzdłuż wschodniej granicy Leszna biegnie granica Krzywińsko-Osieckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wraz z zadrzewieniami im. Gen. D. Chłapowskiego i kompleksem leśnym Osieczna – Góra. Głównym celem utworzenia tego obszaru było zachowanie i ochrona obszarów o cechach środowiska zbliżonego do naturalnego oraz zapewnienia społeczeństwu niezbędnych warunków do wypoczynku i korzystania z walorów krajobrazowych dla turystyki. Tereny położone na wschód od Leszna pełnią również funkcję korytarza ekologicznego „Odra Środkowa – 1”. Od strony północnej w sąsiedztwie Leszna znajduje się kompleks leśny Śmigiel – Święciechowa. Od południowego-zachodu przy granicy miasta leży natomiast kompleks leśny Lasy Strzyżewickie.

Analizowany teren położony jest poza wszystkimi obszarami cennymi pod względem przyrodniczym, w znacznej odległości od nich.

Duża część Leszna położona jest w zasięgu dwóch czwartorzędowych głównych zbiorników wód podziemnych tj. GZWP nr 307 „Sandr Leszno” oraz GZWP nr 305 „Zbiornik międzymorenowy Leszno”. Obszar niniejszego opracowania położony w całości na terenie GZWP nr 307 „Sandr Leszno”, przez co powiązany jest z ponadlokalnym systemem wód podziemnych Wielkopolski.

2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu

Prawie cały obszar opracowania stanowią tereny niezainwestowane i niezabudowane, zajęte przez użytki rolne.

Przez południową część analizowanego terenu przebiega fragment drogi ekspresowej S5 Poznań-Wrocław, północną granicę stanowi ul. Dożynkowa, a przez środek opracowania przebiega ul. Henrykowska, wzdłuż której zlokalizowany jest Rów Henrykowski oraz kolektor kanalizacji ogólnospławnej.

Północno-zachodnią granicę planu stanowi linia kolejowa nr 14 Łódź Kaliska-Tuplice.

3. Charakterystyka fizjograficzna terenu

3.1. Rzeźba i geomorfologia terenu

Obszar opracowania stanowi równinę sandrową, fragment Sandru Leszczyńskiego, związanego z akumulacją fluwioglacjalną i zastoiskową maksymalnego zasięgu fazy leszczyńskiej zlodowacenia bałtyckiego. Sandr ten jest wyróżniającą się strukturą geologiczną i hydrogeologiczną regionu. Odznacza się zdecydowanie płaskim ukształtowaniem terenu. Teren

objęty planem jest płaski. Rzędna terenu delikatnie wznosi się od 83,7 m n.p.m w części południowej do 88,2 m n.p.m. w części północno-zachodniej. Zatem wysokość względna wynosi zaledwie 4,5 m na odległości 3 km.

W ukształtowaniu terenu zdecydowanie wyróżnia się antropogenicznie ukształtowana prawie 4-metrowa skarpa w południowej części opracowania, na której zlokalizowana została droga ekspresowa S5. Ponadto większość terenu, zwłaszcza w części południowej rozcięta jest licznymi zagłębieniami w postaci rowów melioracyjnych.

3.2. *Budowa geologiczna i litologia*

W podziale na geologiczne jednostki strukturalne Polski Leszno położone jest na północnym skłonie monokliny przedsudeckiej. Na sfałdowanych utworach paleozoiku występują płasko ułożone, zapadające na północ osady cechsztyńsko-mezozoiczne, które z kolei przykryte są osadą pokrywą kenozoiczną.

Jak wynika ze szczegółowej mapy geologicznej Polski, utwory czwartorzędowe reprezentowane są tu przede wszystkim przez holocenijskie piaski rzeczne tarasów zalewowych 1,5 m n.p. rzeki. W północno-zachodnim fragmencie opracowania występują natomiast wytworzone w plejstocenie piski i żwiry wodnolodowcowe, powstałe podczas zlodowacenia Wisły.

Dokumentacja inżyniersko-geologiczna sporządzona w 2002 r. przez Z. Rinke dla rejonu ulic: Dożynkowej i Henrykowskiej potwierdziła występowanie w tym rejonie budowy geologicznej typowej dla sandru leszczyńskiego. W pobliżu występuje seria utworów wodnolodowcowych z okresu zlodowacenia środkowopolskiego. Miąższość serii piaszczyste przekracza 6 m. Na fragmencie terenu występuje warstwa mułków wodnolodowcowych o miąższości 1-2 m reprezentowana przez gliny zwięzłe i pyły. Powierzchniową warstwę stanowi gleba o miąższości 0,2 – 0,4 m. Przeanalizowane warunki gruntowe zaliczono do I kategorii geotechnicznej z wyjątkiem gruntów słabonośnych.

3.3. *Surowce naturalne*

Na obszarze objętym niniejszym opracowaniem nie występują udokumentowane złoża surowców naturalnych. Przedmiotowe działki nie leżą zatem w granicach żadnego obszaru ani terenu górniczego.

Przed laty analizowany teren stanowił natomiast udokumentowany obszar złoża kruszywa naturalnego Zaborowo, w tym 3 pola eksploatacyjne w kat. C1: Zaborowo I, Zaborowo II i Strzyżewice. Pole Zaborowo I było częściowo eksploatowane w latach 70-tych,

a następnie po zakończeniu odkrywki złoże formalnie wykreślono z bilansu zasobów. Pole Zaborowo II Pole Strzyżewice nie było dotychczas eksploatowane.

3.4. *Wody powierzchniowe*

Analizowany teren zlokalizowany jest w granicach jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) – „Rów Strzyżewiecki” o kodzie PLRW600017148849 – w części północno-zachodniej oraz „Dopływ w Henrykowie” o kodzie PLRW60001714882 – w części południowej i wschodniej. Obie ww. JCWP stanowią części scalonej części wód – Polski Rów.

W granicach opracowania, szczególnie w części południowej i wschodniej występuje gęsty system melioracji, który stanowi istotny element systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z terenu miasta. Wzdłuż ul. Henrykowskiej, do wysokości ul. Złotniczej przepływa ciek Rów Henrykowski (Rów Ściekowy), którego wody zaliczone zostały do powierzchniowych wód płynących.

3.5. *Wody podziemne*

Wg Ramowej Dyrektywy Wodnej (2000/60/WE), będącej ogólnym aktem prawnym, który określa jako swój główny cel zapobieganie dalszemu pogarszaniu oraz ochronę i poprawę jakości środowiska wodnego państw UE, miasto Leszno należy do obszaru jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 79.

Teren objęty analizą położony jest w całości w zasięgu czwartorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 307 „Sandr Leszno”. Poziom GZWP nr 307 jest zasilany głównie przez infiltrację (63%), przesączanie z warstwy II międzyglinowej (23,6%), dopływy boczne (12,6%) oraz w niewielkiej ilości przez zasilanie z cieków (0,5%). W 2013 r. opracowana została „Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych GZWP nr 307 „Sandr Leszno”.

Według mapy hydrograficznej pierwszy poziom wód gruntowych na większości analizowanego obszaru występuje bardzo płytko, do głębokości 1 m ppt. Jedynie w północnej części opracowania wody gruntowe zalegają na poziomie między 1 a 2 m ppt.

Analizowany fragment Leszna charakteryzuje się wysokim współczynnikiem filtracji i zmiennością wysokości zwierciadła swobodnego (stabilizacja od 0,1 do 3,0 m p.p.t.). Spągami warstwy wodonośnej są utwory gliniaste. Ten teren należy do terenów uprzywilejowanych występowaniem wód w utworach czwarto- i trzeciorzędowych, co może pozwolić na ich odpowiednie planowanie i zagospodarowanie dla potrzeb pozyskiwania wody dla miasta teraz i w przyszłości.

Zasilanie poziomu zachodzi na drodze infiltracji opadów, a także okresowo infiltracji z Rowu Henrykowskiego, Rowu Strzyżewickiego i zbiornika Zaborowo oraz z drenażu poziomu wód wglębnych.

3.6. *Warunki glebowe*

Z mapy glebowo-rolniczej w skali 1 : 5000 wynika, że teren opracowania jest dość jednorodny zarówno pod względem typów gleb i kompleksów ich rolniczej przydatności, jak również pod względem klas bonitacyjnych.

Skałami macierzystymi dla wszystkich typów gleby występujących na analizowanym obszarze są piaskami luźne, nad którymi, zwłaszcza w północnej części, zalegają piaski słabogliniaste lub piaski gliniaste lekkie.

Prawie cały obszar opracowania pokrywają gleby murszowo-mineralne, należące do gleb bagiennych. Wykształciły się one z płytkich gleb, głównie na piaskach w wyniku osuszenia. Są one kwaśne, ubogie w fosfor, potas i magnez. Na glebach tych wykształciły się przede wszystkim użytki zielone – od średnich do słabych i najslabszych. Stosunki wodne tych kompleksów nie są do końca uregulowane, co powoduje, że są one okresowo za suche lub nadmiernie uwilgotnione. Gleby murszowo-mineralne w północnej i centralnej części opracowania zaliczone zostały do siódmego i dziewiątego kompleksu przydatności rolniczej tj. kolejno do kompleksu żytniego najslabszego, który wykazuje zdecydowanie niekorzystne właściwości dla produkcji rolnej oraz do kompleksu zbożowo-pastewnego słabego, odznaczającego się bardzo małą zdolnością zatrzymywania wody i składników pokarmowych.

Ponadto, w północno-zachodnim fragmencie obszaru objętego planem dominują występują gleby brunatne wylugowane, zaliczone również do kompleksu żytniego najslabszego.

Na większości obszaru objętego opracowaniem występują zewidencjonowane użytki rolne, uprawiane rolniczo. Zdecydowanie dominują grunty orne V klasy bonitacyjnej. Są to gleby orne słabe, mało żyzne, nieurodzajne oraz zawodne. Kolejną grupę stanowią grunty orne VI klasy bonitacyjnej, zaliczane do gleb najslabszej jakości, zawodnych i wadliwych. Na niewielkiej powierzchni w północno-zachodnim fragmencie opracowania występują również grunty, które pod względem bonitacyjnym zakwalifikowano do klasy IVb tj. do gleb ornych średniej jakości (gorszych).

3.7. *Szata roślinna*

Szata roślinna na analizowanym obszarze jest dość zróżnicowana. Do najcenniejszych elementów roślinności seminaturalnej należą zbiorowiska użytków łąk kośnych i pastwisk. Łąki

Henrykowskie pierwotnie były ekstensywnie użytkowane rolniczo poprzez sukcesywne wykaszanie i spasanie. Obecnie, na skutek gwałtownej i jednokierunkowej zmiany w gospodarowaniu gruntami dolina Rowu Henrykowskiego uległa silnym antropogenicznym przekształceniom, gdzie większość łąk przekształcono na pola uprawne, a niektóre zalesiono. Zanikowi uległy także oczka śródpolne i pojedyncze oczka śródleśne. Biorąc powyższe pod uwagę, dominującą formacją roślinną omawianego terenu stanowią zatem pola uprawne. Pola te są siedliskami odpowiednimi przede wszystkim do produkcji żyta i łubinu, a częściowo również roślin pastewnych. Uprawą polowym towarzyszy roślinność segetalna, do której należą głównie chwasty m.in. mak polny, chaber bławatek, perz właściwy czy wyka. Stosowanie środków chemicznych i nowych technik upraw powoduje jednak zanikanie zbiorowisk segetalnych.

Częściowo zachowane podmokłe tereny łąkowe występujących fragmentarycznie w południowej i wschodniej części opracowania, szczególnie w rejonie Rowu Henrykowskiego. Ich wartości przyrodnicze wynikają przede wszystkim ze stosunkowo ekstensywnego użytkowania i wysokiego zróżnicowania gatunkowego. Ekosystemy łąkowe z zadrzewieniami cechują się dobrymi zdolnościami regeneracyjnymi, wykazując się też wysoką odpornością na degradację. Problemem jest jednak to, że przedmiotowe użytki zielone położone są na słabych bądź bardzo słabych glebach (V i VI klasy bonitacyjnej). Fakt ten przyczynia się do spowolnienia procesów regeneracyjnych.

Innym cennym, z przyrodniczego punktu widzenia elementem szaty roślinnej na analizowanym obszarze są występujące w północnej oraz zachodniej części niewielkie kompleksy leśne, o łącznej powierzchni 18,5 ha. Stwierdzono tu przede wszystkim siedlisko lasu mieszanego świeżego oraz boru mieszanego świeżego. W składzie gatunkowym drzewostanu, w pułapie lasu dominuje sosna zwyczajna (*Pinus sylvestris L.*) w wieku około 50 lat o wysokości około 22 m. Wśród gatunków domieszkowych wymienić należy: brzozę brodawkowatą, klon zwyczajny, dąb. W podszyciu spotkać można natomiast: robinie akacjową, czeremchę amerykańską, kruszynę pospolitą, bez czarny. Jedynie w południowo-zachodniej części opracowania istnieje niewielkie 2-hektarowe siedlisko lasu mieszanego wilgotnego, gdzie dominującym gatunkiem jest olsza czarna (*Alnus glutinosa.*) w wieku około 15 lat. Stan sanitarny ww. lasów jest zadowalający.

Ponadto część dróg gminnych oraz polnych obsadzono szpalerami drzew, z których najokazalsza jest aleja wzdłuż ul. Henrykowskiej. Tworzą ją przede wszystkim: lipy, jesiony wyniosłe, topole. Częściowo wzdłuż ul. Zachodniej rosną również jesiony wyniosłe. Nieliczne, pojedyncze drzewa występują także wzdłuż rowów melioracyjnych.

Przy ul. Zachodniej, wzdłuż torów kolejowych, na powierzchni około 2,3 ha zlokalizowane są ogrody działkowe (nieformalne – nie zaliczone do Rodzinnych Ogrodów Działkowych), na których występują drzewa i krzewy owocowe lub zimozielone oraz rośliny ozdobne.

3.8. *Fauna*

Ze względu na to, że głównym zbiorowiskiem na analizowanym obszarze są użytki rolne, świat zwierząt reprezentowany jest głównie przez drobne ssaki, ptaki polne oraz bezkręgowce.

W 2008 r. na potrzeby oceny oddziaływania na środowisko dla projektowanej drogi ekspresowej S5 na odcinku Radomicko-Kaczkowo – obejście Leszna, obejmującym przedmiotowy obszar przeprowadzono inwentaryzację fauny. Częściowo na terenie opracowania oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie stwierdzono występowanie następujących gatunków płazów i gadów: padalca, jaszczurki zwinki, jaszczurki żyworodnej, zaskrońca, żmii zygzakowatej, traszki zwyczajnej, ropuchy zielonej, rzekotki drzewnej, żaby trawnej, żaby moczarowej, żaby wodnej oraz żaby jeziorkowej. Wszystkie ww. gatunki objęte są ochroną gatunkową.

Łąki Henrykowskie w opracowaniach ornitologicznych uznane zostały za miejsca koncentracji ptaków, które sprzyjają gniazdowaniu i koncentracji wielu gatunków ptaków. W tym rejonie stwierdzono występowanie 22 gatunków ptaków, w tym gatunków z tzw. Dyrektywy Ptasiej. Należą do nich: bocian biały, błotniak stawowy, błotniak łąkowy, dzięcioł czarny i lerka.

Biorąc pod uwagę bliskie sąsiedztwo dużych kompleksów leśnych oraz istnienie kilku mniejszych siedlisk leśnych na obszarze opracowania, stwierdzić należy potencjalne występowanie zwierzyny leśnej. Z informacji przekazanych przez nadleśnictwo oraz z ww. inwentaryzacji fauny wynika, że są to przede wszystkim: sarny, jelenie oraz dziki.

3.9. *Klimat lokalny*

Według podziału klimatycznego A. Wosia (1994), obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach Regionu Południowowielkopolskiego (XVI). Charakteryzuje się on stosunkowo dużą ilością dni w roku z pogodą umiarkowanie ciepłą, pochmurną, ale bez opadu (49 dni). Stosunkowo równie licznie występują dni bardzo ciepłe, pochmurne, bez opadu (38 dni). Region ten wyróżnia się też znaczną liczbą dni z pogodą przymrozkową, pochmurną (22 dni). Wśród nich 14 dni jest bez opadu, natomiast 8 dni z opadem. Dni z pogodą umiarkowanie mroźną jest w roku około 12. Długość okresu wegetacyjnego wynosi od 220 do 240 dni.

W 2012 r. średnia roczna temperatura powietrza wynosiła 9,4° C. Średnia miesięczna temperatura w styczniu wynosiła 0,3° C, a w lipcu 17,8° C. Analiza temperatur z wielolecia 1950-2011 wykazuje stopniowy wzrost temperatur na przestrzeni tych lat.

W rejonie Leszna dominują wiatry z kierunków zachodnich, głównie z zachodu oraz południowego-zachodu. Najrzadziej notowane są wiatry wiejące z północy. Ciszsze atmosferyczne występują z częstością 5,2% dni w roku.

Rejon Leszna odznacza się stosunkowo niskimi opadami atmosferycznymi. Średnia roczna suma opadów w 2012 r. wynosiła 415 mm. Najniższe opady wystąpiły w listopadzie – nie odnotowano wówczas żadnego opadu. Najwyższe opady zaobserwowano w lipcu – 108,2 mm.

Obszar opracowania charakteryzuje się topoklimatem terenów użytkowanych rolniczo. Są to tereny z dominującym procesem przewietrzania, częściowo tereny regeneracji powietrza. Centralna i południowa część opracowania to obszar z okresową stagnacją powietrza.

Warunki fizjograficzne analizowanego obszaru modyfikują w pewnym stopniu warunki klimatyczne. Korzystne warunki mikroklimatu panują w większości na wyniesionych partiach równiny sandrowej w północnej części opracowania, gdzie występuje średnie usłonecznienie i średnia temperatura powietrza, dobre warunki wilgotnościowe oraz bardzo dobre warunki kontrastów temperaturowych i wilgotności względnej powietrza, a także dobre uwarunkowania sanitarne powietrza.

Ponadto, kompleksy leśne wraz z ich najbliższym otoczeniem charakteryzują się dobrymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi o mniejszych dobowych wahaniami i nieco gorszych warunkach solarnych z uwagi za zacienienie. Wiosną i jesienią drzewostan powoduje zmniejszenie częstotliwości przymrozków. Dodatkowo są to tereny o powietrzu wzbogaconym w tlen, ozon i olejki eteryczne podnoszące komfort bioklimatyczny.

4. Wartości kulturowe

Na badanym terenie nie występują żadne obiekty wpisane do rejestru zabytków ani ujęte w gminnej ewidencji zabytków. Zewidencjonowano tu natomiast kilka stanowisk archeologicznych, objętych ochroną konserwatorską na mocy art. 6 ust. 1 pkt. 3a *ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie i opiece nad zabytkami*.

5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych

Na analizowanym terenie nie ustanowiono żadnych form ochrony przyrody, wymienionych w art. 6 *Ustawy o ochronie przyrody*³.

³ Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2020 poz. 55, ze zm.)

W omawianej części Leszna nie występują żadne grunty rolne chronione przepisami *Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych*⁴. Na mocy tejże ustawy chronione są natomiast istniejące w północnej i zachodniej części opracowania grunty leśne, zajmujące powierzchnię 18,5 ha. Ze względu na fakt, że lasy te położone są w odległości do 10 km od granic administracyjnych miasta liczącego ponad 50 tys. mieszkańców, ich wartości podlegają również ochronie, zgodnie z art. 15 i art. 77 *Ustawy o lasach*⁵.

Z uwagi na zewidencjonowane stanowiska archeologiczne, część obszaru opracowania chroniona jest natomiast przepisami *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*⁶.

6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego

6.1. Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego

Zbiornicze zestawienie klasyfikacji dla strefy wielkopolskiej, obejmującej miasto Leszno, dla poszczególnych zanieczyszczeń (SO₂, NO₂, PM_{2,5}, PM₁₀, Pb, CO, As, Cd, Ni, C₆H₆, B(a)P oraz O₃), dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych dla ochrony zdrowia, według rocznej oceny jakości powietrza za 2018 r., przedstawia tabela nr 1.

Tabela 1. Ocena jakości powietrza dla strefy wielkopolskiej w 2018 r.

Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń											
SO ₂	NO ₂	PM _{2,5}	PM ₁₀	BaP	C ₆ H ₆	CO	As	Pb	Cd	Ni	O ₃
A	A	C	C	C	A	A	A	A	A	A	A

Źródło: „Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2018”, WIOŚ, 2019, Poznań.

Jak wynika z powyższej tabeli większość badanych zanieczyszczeń zaliczono, w trójstopniowej skali: A, B, C, do klasy A, co oznacza, że poziom poszczególnych stężeń zanieczyszczeń w analizowanej strefie nie przekracza odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych.

Odnotowano natomiast przekroczenia poziomów dopuszczalnych stężeń pyłu PM₁₀ i PM_{2,5} oraz poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu, co spowodowało zaliczenie strefy do klasy C. Stanowisko pomiarowe w Lesznie zlokalizowane były na ul. Kiepury. W obrębie strefy należy zidentyfikować obszary przekraczania wartości dopuszczalnych. Przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM₁₀ dotyczyły wyłącznie stężeń 24-godzinnych. Nie były przekraczane stężenia średnie dla roku. Należy podkreślić, że w okresie, do którego odnosi się

⁴ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1161, ze zm.)

⁵ Ustawa z 29 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 6, ze zm.)

przeprowadzana ocena, na stanowiskach pomiarowych pyłu PM10 w sezonie letnim nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnego poziomu substancji. Z przebiegu rocznej serii pomiarów odczytać można wyraźną sezonową zmienność stężeń pyłu PM10 (wyższe w okresie zimnym, niższe w sezonie letnim). Powodem przekroczeń w sezonie grzewczym jest niska emisja z sektora komunalno-bytowego, wpływająca na wyraźne pogorszenie warunków aerasanitarnych w miastach.

Ponadto w 2018 r., w przypadku celu długoterminowego, stwierdzono przekroczenie wartości normatywnej $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ozonu w odniesieniu do najwyższej wartości stężenia 8-godzinnych spośród średnich kroczących w roku kalendarzowym. Odnosząc otrzymane wyniki do celu długoterminowego dla ozonu strefę wielkopolską zaliczono do klasy D2. Termin osiągnięcia poziomu celu długoterminowego wyznaczono na rok 2020.

Pod kątem ochrony roślin strefę wielkopolską, do której należy miasto Leszno, ocenianą dla dwutlenku siarki, tlenków azotu i ozonu zaliczono do klasy A, co oznacza, że nie odnotowano przekroczenia dopuszczalnego poziomu tych substancji. Natomiast ocenianą dla ozonu, ze względu na przekroczony poziom celu długoterminowego strefę zakwalifikowano dodatkowo do klasy D2.

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia wiąże się z koniecznością wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programu ochrony powietrza (POP). W przypadku ozonu program naprawczy mający na celu osiągnięcie poziomu docelowego substancji w powietrzu przygotowuje się dla tych stref, dla których jest to możliwe technicznie i uzasadnione ekonomicznie. W 2017 r. opracowano „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej w zakresie pyłu PM10, PM2,5 oraz B(a)P”.

Wyniki powyższe nie powinny być jednak utożsamiane ze stanem jakości powietrza na obszarze całej strefy. Klasa C może oznaczać lokalny problem związany z daną substancją.

W omawianym przypadku na stan higieny atmosfery wpływ ma z pewnością położenie w sąsiedztwie dużych powierzchniowo terenów otwartych o bardzo dobrym przewietrzaniu oraz brak w granicach opracowania jakichkolwiek źródeł niskiej emisji.

6.2. *Zagrożenie klimatu akustycznego*

W granicach opracowania występują dwa znaczące źródła hałasu komunikacyjnego. Pierwszym z nich jest przebiegająca przez południową część opracowania droga ekspresowa S5 Poznań-Wrocław. Odległość negatywnego oddziaływania związanego z ruchem samochodowym od zewnętrznej krawędzi jezdni tej drogi, którą należy uwzględnić przy sporządzaniu

⁶ Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 282, ze zm.)

dokumentów planistycznych, wyznaczona została na podstawie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i wynosi 230 m dla obiektów budowlanych z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, o czym informuje GDDKiA w piśmie nr O.PO.Z-3.438.12.2020.ep z dnia 24 lutego 2010 r. W tym miejscu należy podkreślić, że obecnie w odległości 230 m od drogi ekspresowej, na obszarze objętym planem, nie występują żadne budynki, a także żadne tereny, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.

Drugim znaczącym liniowym emitorem hałasu jest czynna linia kolejowa o znaczeniu państwowym nr 14 Łódź Kaliska-Tuplice. Wszystkie niżej opisane dane uzyskane zostały od PKP PLK S.A. Biuro Ochrony Środowiska w piśmie z dnia 23 października 2019 r. dla łącznej linii kolejowej: nr 271 relacji Wrocław-Poznań dla odcinka położonego w centrum Leszna, nr 14 Łódź Kaliska-Tuplice oraz nr 359 Leszno-Zbąszyń, zlokalizowanej na północ od obszaru opracowania. Dla przeciętnego natężenia ruchu, szacowany zasięg izolacji poziomu dźwięku o wartościach 65 dB dla pory dziennej i 56 dB dla pory nocnej (dopuszczalne wartości dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej) może wynieść około 50 – 60 m w porze nocnej.

Ponadto, w 2015 r. wykonane zostały badania poziomu drgań oraz opracowanie „Wytyczne do projektowania rozwiązań minimalizujących drgania od linii kolejowych”. Z ww. wytycznych wynika, że w odległości do około 45 m od skrajnego toru czynnej linii kolejowej można spodziewać się wpływu drgań mogących wpływać na konstrukcję budynku, natomiast w odległości do 80 m od skrajnego toru można spodziewać się wpływu drgań na ludzi przebywających w budynkach.

Należy jednak podkreślić, że średniodobowe natężenie ruchu kolejowego na analizowanym odcinku linii kolejowej nr 14 jest znacznie mniejsze, gdyż dotyczy tylko i wyłącznie jednej linii kolejowej a nie trzech. Obecnie na analizowanym fragmencie miasta Leszna, w odległości ponad 1 km, nie występują żadne tereny, dla których ustalono dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku ani obiekty chronione akustycznie, dlatego odstąpiono od dalszych analiz dotyczących problemów związanych z zagrożeniem klimatu akustycznego.

6.3. *Zanieczyszczenie środowiska wodnego*

Zgodnie z „Dokumentacją hydrogeologiczną określającą warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych GZWP nr 307 „Sandr Leszno”, GZWP nr 307 cechuje się bardzo korzystnymi parametrami hydrogeologicznymi i generalnie dobrą jakością wód. Stanowi on zasobnik wód podziemnych o dużym znaczeniu dla zaopatrzenia w wodę dla miasta Leszna i jest bardzo wrażliwy na zanieczyszczenia z powierzchni terenu.

Wody zbiornika dla potrzeb pitnych i gospodarczych wymagają prostego uzdatniania polegającego na redukcji związków manganu i żelaza do wielkości dopuszczanej normą.

Na podstawie map naturalnej odporności poziomu wodonośnego stwierdzono, iż obszary położone na południe od ul. 21 Października oraz w rejonie Zaborowa wody podatne są na zanieczyszczenia, co oznacza, że czas migracji zanieczyszczeń z powierzchni terenu wynosi od 5 do 25 lat. Ponadto w rejonie Międzytorza występują wody bardzo podatne na zanieczyszczenia, dla których czas migracji wynosi od 0 do 5 lat. Biorąc powyższe pod uwagę, dla zbiornika przyjęto koncepcję ochronną polegającą na wyznaczeniu obszaru ochronnego, w ramach którego wskazano dwa podobszary ochronne. Obszar opracowania zlokalizowany jest w II podobszarze ochronnym.

Ponadto, zgodnie z ogólną oceną jakości wód podziemnych badanych w sieci regionalnej w latach 2005 i 2006, w punkcie pomiarowym w Lesznie w rejonie ujęcia Zaborowo, obecna JCWPd nr 79, w granicach której położony jest analizowany obszar, zagrożona była nieosiągnięciem dobrego stanu pod względem ilościowym i chemicznym, co związane było głównie ze szczególnym narażeniem zlewni Rowu Polskiego na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych. Według wyników klasyfikacji jakości wód podziemnych w ww. punkcie pomiarowym w latach 2013 – 2017, stwierdzono IV klasę jakości. Również w 2017 r. badania przeprowadzone w ramach monitoringu operacyjnego w punkcie pomiarowym w Lesznie (w 2018 r. nie prowadzono badań w tym punkcie ani w żadnym innym w granicach JCWPd nr 79) nie wykazały zmian w zakresie stężenia zanieczyszczeń pochodzenia antropogenicznego i wody podziemne otrzymały końcową IV klasę jakości (tylko mangan pochodzenia geogenicznego oceniono w klasie V). Natomiast badania prowadzone w granicach JCWPd nr 79, w ramach monitoringu operacyjnego w 2017 r., wykazały, w większości punktów pomiarowych (w 6 z 11 punktów), końcową III klasę jakości dla wartości średnich.

Zgodnie z aktualizacją „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 – 2021”, zarówno stan ilościowy, chemiczny, jak i ogólny ww. JCWPd oceniony został jako dobry, a JCWPd nr 79 jako niezagrażoną nieosiągnięciem dobrego stanu.

Jak już wspomniano wcześniej, przedmiotowy teren zlokalizowany jest w granicach jednolitych części wód powierzchniowych – JCWP Dopływ w Henrykowie oraz JCWP Rów Strzyżewiecki, które stanowią część scalonej części wód – Polski Rów. Zgodnie z aktualizacją „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 – 2021” JCWP Dopływ w Henrykowie oceniona została jako naturalna o dobrym stanie, zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan ekologiczny i dobry stan

chemiczny. JCWP Rów Strzyżewiecki oceniono natomiast jako naturalną o złym stanie, niezagrażoną nieosiągnięciem ww. celu środowiskowego.

Należy również podkreślić, że teren objęty planem położony jest poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych.

6.4. Pola elektromagnetyczne

Na analizowanym obszarze nie występują żadne znaczące źródła pól elektromagnetycznych.

III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH

1. Cele projektu planu miejscowego

Obszar objęty planem został wskazany do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w wieloletnim programie sporządzania planów miejscowych, który stanowi integralną część analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym Leszna. Program zawarty jest w załączniku nr 2 do uchwały Nr LII/706/2018 Rady Miejskiej Leszna z dnia 26 września 2018 r. w sprawie aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Leszna oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Sporządzenie niniejszego planu miejscowego jest zatem realizacją wieloletnich celów określonych w trybie art. 32 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Głównym celem analizowanego projektu planu miejscowego jest stworzenie skutecznych podstaw prawnych dla uniemożliwienia rozwoju zabudowy na obszarze wskazanym w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Leszna jako teren wyłączony z zabudowy, użytkowany rolniczo, a przede wszystkim służący właściwemu przewietrzaniu i nawietrzaniu miasta.

2. Ustalenia projektu planu miejscowego

Struktura funkcjonalna wskazana w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie torów kolejowych, ulic: Dożynkowej, Henrykowskiej i granic miasta Leszna jest mało zróżnicowana. Przedmiotem ustaleń ww. projektu są:

- tereny rolnicze – R;
- tereny lasów – ZL;
- teren zieleni otwartej – ZO;
- teren wód powierzchniowych śródlądowych – WS;

- teren rozmieszczenia ogniw fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW – **EF**;
- teren sportu i rekreacji – **US**;
- teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych – **RM**;
- teren infrastruktury technicznej – **G i W**;
- tereny dróg wewnętrznych – **KDW i KDWr**;
- tereny dróg publicznych – **KD-S, KD-Z i KD-D**;
- teren kolei – **kk**.

Na obszarze objętym planem miejscowym zdecydowanie dominują tereny biologicznie czynne, całkowicie wyłączone z zabudowy, o łącznej powierzchni 330 ha, co daje 87% powierzchni objętej planem. Wśród nich najliczniejsze są tereny rolnicze (7 terenów R), na których ustalono zachowanie istniejącego sposobu zagospodarowania, dopuszczając wyłącznie zalesienie gruntów ornych oraz lokalizację: ciągów pieszych lub rowerowych, urządzeń melioracji wodnych i zbiorników retencyjnych. Kolejne są tereny lasów (4 tereny ZL), gdzie nakazano prowadzenie gospodarki leśnej, zgodnie z planem urządzenia lasu, uproszczonym planem urządzenia lasu lub inwentaryzacją stanu lasu. Tę kategorię terenów dopełniają teren zieleni otwartej ZO, na którym nakazano nasadzenia drzew i krzewów, dopuszczając lokalizację plenerowych urządzeń sportowo-rekreacyjnych oraz teren wód powierzchniowych śródlądowych WS, na którym ustalono zachowanie Rowu Henrykowskiego jako otwartego.

Obszarem, który również będzie całkowicie wyłączony z zabudowy kubaturowej jest teren rozmieszczenia ogniw fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW (EF), o powierzchni 21,2 ha, gdzie ustalono lokalizację elektrowni fotowoltaicznej. Na terenie EF ustalono również: powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 80% powierzchni działki budowlanej, lokalizację stref zieleni izolacyjnej, w których zakazano lokalizacji paneli słonecznych oraz dopuszczono lokalizację wiat o wysokości nie większej niż 5 m.

Terenem, na którym dopuszczono zachowanie zabudowy, bez możliwości powiększenia powierzchni zabudowy kubaturowej, jest istniejący teren zabudowy zagrodowej (RM) o powierzchni 1,3 ha. Na terenie RM ustalono: powierzchnię zabudowy nie większą niż 3% powierzchni działki budowlanej, powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 70% powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większą niż 5 m oraz dopuszczono usługi agroturystyczne i obiekty im służące budynki garażowe, wiaty i sportowo-rekreacyjnych obiektów budowlanych.

W projekcie planu wyznaczono również nowy teren sportu i rekreacji (US), na którym dopuszczono wyłącznie lokalizację: jednego budynku szatni, jednego budynku higieniczno-sanitarnego, wiat oraz tymczasowych obiektów higieniczno-sanitarnych o wysokości do 3 m. Na terenie US ustalono powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 85% powierzchni terenu oraz powierzchnię zabudowy nie większą niż 0,5% powierzchni działki budowlanej.

Istotną część projektu planu stanowią istniejące tereny drogowe (KD-S, KD-Z, KD-D, KDW i KDWr) oraz teren kolei (kk), zajmujące łącznie ponad 26 ha, czyli 7% powierzchni planu.

W projekcie planu usankcjonowano również stację redukcyjną gazu na terenie G oraz hydroformię na terenie W.

3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* zapisy projektu planu miejscowego (część tekstowa i graficzna) muszą być zgodne z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a rada gminy uchwała plan miejscowy lub jego zmianę dopiero po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium. Studium, o którym mowa powyżej sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu zachowuje zapisane w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Leszna” kierunki zmian w strukturze przestrzennej analizowanego obszaru jako terenu zieleni otwartej, z dopuszczeniem m.in.: lokalizacji plenerowych urządzeń sportowo-rekreacyjnych, boisk sportowych, placów zabaw oraz inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury technicznej i transportowej, terenów lasów, a także terenu drogi ekspresowej i kolei, będące elementami podstawowego układu komunikacyjnego miasta.

4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego

Brak planu miejscowego dla analizowanego obszaru powoduje utrudnienia w określeniu zasad kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy.

Biorąc pod uwagę ogólne tendencje dotyczące procesów inwestycyjnych, można zakładać, że tereny rolnicze stopniowo przekształcane będą w tereny budowlane. W związku z tym, brak realizacji ustaleń planu może w znacznym stopniu utrudnić lub w niektórych

przypadkach wręcz uniemożliwić zagospodarowanie omawianego obszaru, zgodne z polityką przestrzenną określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta. Wszelkie inwestycje budowlane prowadzone będą wówczas w oparciu o decyzje administracyjne, przede wszystkim decyzje o warunkach zabudowy. Realizacja polityki przestrzennej w oparciu o decyzje administracyjne nie stanowi skutecznego narzędzia, umożliwiającego kształtowanie właściwego ładu przestrzennego, co z kolei rodzi negatywne skutki w skali lokalnej dla danego terenu. Brak planu utrudni zatem możliwość skutecznej ochrony terenów zieleni otwartej, służącej przewietrzaniu miasta, przed stopniową ich zabudową. Stopniowe przekształcanie terenów rolniczych w tereny budowlane spowoduje coraz większe zapiecztowanie powierzchni ziemi i gleby, a tym samym ograniczony proces infiltracji wód opadowych. Wpłynąć również może na destabilizację środowiska gruntowo-wodnego, a tym samym wysychanie występujących w tym rejonie miasta znacznych powierzchni podmokłych łąk, co z kolei wpłynie na zmniejszenie bioróżnorodności. Ponadto stopniowa zabudowa terenów otwartych prowadzić może do utrudnionego przewietrzania i nawietrzania całego obszaru centrum Leszna.

Z kolei przy założeniu zachowania dotychczasowego rolniczego użytkowania, spodziewać się można utrzymania agrocenozy pól uprawnych, charakteryzującej się obniżoną różnorodnością biologiczną, mniejszymi zdolnościami samoregulacji i regeneracji, a także niższą odpornością na choroby i działanie szkodników. W obrębie terenów rolniczych omawianego terenu różnorodność gatunkowa – zarówno fitocenozy i zoocenozy – zapewniana będzie jedynie dzięki występowaniu stosunkowo niewielkich skupisk zieleni śródpolnej oraz powierzchni nieużytkowanych rolniczo, tj. miedze czy pojedyncze zadrzewienia. Dodatkowo dalszym przekształceniom ulegną łąki stopniowo zamieniane na pola uprawne.

Spodziewać się można również pewnego zagrożenia zanieczyszczenia gleb i wód podziemnych nawozami i środkami ochrony roślin. Wartość środowiska przyrodniczego terenów rolniczych zależy w znacznym stopniu od sposobu prowadzenia gospodarki rolnej, zwłaszcza w zakresie stosowania nawozów oraz środków ochrony roślin. Gospodarka rolna stanowi zagrożenie dla jakości wód i gleb, a tym samym dla roślin, zwierząt i ludzi. Skutkiem użycia nawozów mineralnych, organicznych, chemicznych środków ochrony roślin w nieodpowiednich terminach lub w nadmiarze może być skażenie wód gruntowych azotanami lub środkami chemicznymi, eutrofizacja cieków wodnych, w wyniku spływu nadmiaru związków azotu i fosforu z pól uprawnych, zakwaszenie gleb, a także degradacja gleb w wyniku erozji.

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

Podczas wizji w terenie oraz po analizie archiwalnych dokumentów planistycznych, środowiskowych i przyrodniczych, stwierdzić można, że jednym z problemów ochrony środowiska istotnym, z punktu widzenia projektu planu miejscowego jest stopniowa degradacja i przekształcanie użytków zielonych w sąsiedztwie Rowu Henrykowskiego w grunty orne.

V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM

Do najbardziej istotnych z punktu widzenia analizowanego obszaru celów ochrony środowiska, ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, należy zaliczyć cele wskazane w Europejskiej Konwencji Krajobrazowej z dnia 20 października 2000 r., sporządzonej we Florencji, której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu, a także organizowanie współpracy europejskiej w zakresie zagadnień dotyczących krajobrazu.

Cele określone w wyżej wymienionym dokumencie zostały uwzględnione w omawianym projekcie planu przede wszystkim poprzez przeznaczenie obszaru o powierzchni 320 ha na tereny rolnicze (R), leśne (ZL) i zieleni otwartej (ZO), co umożliwi zachowanie w tym miejscu krajobrazu rolno-leśnego. Ponadto, na wszystkich terenach ustalono zachowanie i ochronę zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych. Dodatkowo dopuszczono zalesienia wszystkich gruntów ornych na obszarze opracowania, co również może pozytywnie wpłynąć na krajobraz analizowanej części miasta.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawia m.in. strategiczny dokument jakim jest *Strategia Rozwoju Kraju 2020*. Jest to najważniejszy dokument w perspektywie średniookresowej, określający cele strategiczne rozwoju kraju do roku 2020, kluczowy dla określenia działań rozwojowych na terenie kraju. Określa on cele i kierunki rozwoju kraju, wskazując na trzy obszary strategiczne („sprawne i efektywne państwo”, „konkurencyjna gospodarka” oraz „spójność społeczna i terytorialna”), w obrębie których wskazano szereg celów i priorytetów rozwojowych. Z punktu widzenia niniejszego opracowania wspomnieć można przede wszystkim o celach wskazujących na konieczność zapewnienia ładu przestrzennego (poprzez wyłączenie prawie całego obszaru z możliwości zabudowy kubaturowej) oraz bezpieczeństwa energetycznego i środowiska (wyznaczenie 21,2 ha terenu EF pod lokalizację elektrowni fotowoltaicznej).

W zakresie zapewnienia ładu przestrzennego (obszar strategiczny „sprawne i efektywne państwo”) *Strategia* wskazuje na konieczność zwiększenia stopnia pokrycia planami

zagospodarowania przestrzennego, a w szczególności terenów rozwojowych. Wśród najważniejszych wyzwań wskazuje jednocześnie na zapewnienie właściwego gospodarowania wodami jako elementu różnorodności biologicznej oraz podstawy rozwoju regionalnego i gospodarczego. W zakresie obszaru strategicznego „konkurencyjna gospodarka” oraz wyznaczonego w nim celu „bezpieczeństwo energetyczne i środowisko” wskazano natomiast następujące kierunki interwencji publicznej, w tym m.in. racjonalne gospodarowanie zasobami, poprawę stanu środowiska oraz adaptację do zmian klimatu. W zakresie celu strategicznego „poprawa stanu środowiska” *Strategia* wskazuje na konieczność:

- poprawy jakości powietrza – m.in. poprzez długoterminowe działania na rzecz ograniczenia emisji pyłów i innych zanieczyszczeń powietrza – w analizowanym projekcie planu ustalono w tym zakresie: przeznaczenie ponad 370 ha gruntów pod powierzchnią biologicznie czynną, w tym zachowanie i ochronę 4 kompleksów leśnych (ZL), zachowanie i ochronę zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, wyznaczenie 21,2 ha pod lokalizację elektrowni fotowoltaicznej (EF), nakaz stosowania w celach grzewczych paliw charakteryzujących się jak najniższymi wskaźnikami emisji substancji, w tym: paliw gazowych, paliw płynnych, energii elektrycznej, odnawialnych źródeł energii, z wyjątkiem elektrowni wiatrowych, lub kotłów na paliwo stałe stosujących technologię zapewniającą jak najniższe wskaźniki emisji gazów i pyłów, z uwzględnieniem przepisów odrębnych w zakresie ochrony powietrza;
- ochrony wód podziemnych i powierzchniowych – ograniczanie zanieczyszczeń ze źródeł punktowych i obszarowych, porządkowanie systemu gospodarki ściekowej itd. – w analizowanym projekcie planu ustalono w tym zakresie: zachowanie systemu melioracyjnego jako elementu systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych, zachowanie i ochronę Rowu Henrykowskiego poprzez wyodrębnienie terenu WS. Ponadto w projekcie planu nie przewiduje się możliwości lokalizacji nowych punktowych źródeł zanieczyszczenia wód ściekami bytowymi ani przemysłowymi;
- budowy efektywnego systemu gospodarki odpadami, w tym zwłaszcza komunalnymi i niebezpiecznymi – w analizowanym projekcie planu ustalono w tym zakresie gromadzenie odpadów w miejscach ich powstawania oraz ich dalsze zagospodarowanie zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku w mieście oraz przepisami o odpadach;
- prowadzenia polityki chroniącej przed hałasem, w tym ograniczenie oddziaływania źródeł hałasu – w analizowanym projekcie planu wskazano teren RM, na którym

ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zagrodowej;

- kształtowania wysokiej jakości przestrzeni miejskiej, realizowanie działań na rzecz zrównoważonego planowania przestrzennego miast (służącego wzrostowi jakości życia miejskiego), m.in. poprzez kreowanie zielonej infrastruktury miejskich obszarów funkcjonalnych oraz stref napowietrzania miast.

W zakresie adaptacji do zmian klimatu wskazuje się na konieczność opracowania i efektywnego wdrożenia systemowych rozwiązań dotyczących adaptacji do zmieniających się uwarunkowań klimatycznych i hydrologicznych, a także podjęcie działań mających na celu dostosowanie zagrożonych sektorów i obszarów do nowych warunków i zjawisk klimatycznych.

W kontekście kształtowania polityki klimatycznej wspomnieć należy również o „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020), który określa warunki stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatyczne. Przewidziano w nim także rozwiązania wykorzystujące pozytywny wpływ, jaki działania te mogą wywierać nie tylko na stan środowiska, ale również na wzrost gospodarczy. Główne cele formułowane na poziomie UE to: wzmocnienie bazy dowodowej z zakresu zmian klimatu, wprowadzenie adaptacji do kluczowych polityk UE, jej finansowanie oraz wymiana wiedzy i dobrych praktyk. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw na zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcji kosztów z tym związanych.

W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Wykazały one, że największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak deszcze nawalne, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp. Zjawiska te będą występowały prawdopodobnie z coraz większą częstotliwością i natężeniem, obejmując coraz większe obszary kraju.

W projekcie planu uwzględniono zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” przede wszystkim poprzez przeznaczenie obszaru o powierzchni ponad 320 ha na tereny rolnicze (R), leśne (ZL) i zieleni otwartej (ZO), które służyć będą m.in. właściwemu przewietrzaniu i nawietrzaniu miasta.

Innym dokumentem o charakterze strategicznym, przenoszącym założenia i cele zawarte w dyrektywie unijnej tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej⁷ jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, którego aktualizacja na lata 2016 – 2021 przyjęta została rozporządzeniem Rady Ministrów w dniu 18 października 2016 r. Nadrzędnym celem tej dyrektywy jest osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych tj. dobrego stanu chemicznego oraz odpowiednio – dobrego stanu ekologicznego w przypadku naturalnych jednolitych części wód lub dobrego potencjału ekologicznego w przypadku sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód. Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźnikach fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCWP brano pod uwagę aktualny ich stan, w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu.

Zgodnie z zapisami ww. „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, jednolita części wód powierzchniowych – Dopływ w Henrykowie oceniona została jako naturalna o dobrym stanie, zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny.

W przypadku ocenianego projektu planu, należy odnieść się jednak przede wszystkim do jednolitych części wód podziemnych JCWPd nr 79. Dla wód podziemnych Ramowa Dyrektywa Wodna przewiduje następujące główne cele środowiskowe: zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem wód podziemnych oraz wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego wskutek działalności człowieka. Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Ustalenia projekt planu w żaden sposób nie powinny przyczynić się do pogarszania stanu chemicznego ani ilościowego wód podziemnych, przy założeniu prowadzenia właściwej gospodarki rolnej, na co plan miejscowy nie ma wpływu.

⁷ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamenty Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej(Dz. Urz. WE L 327 z 22 grudnia 2000 r.)

VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza

Jak już wcześniej wspomniano, przedmiotowy projekt planu ma charakter ochronny i zakłada zachowanie zdecydowanej większości dotychczasowych funkcji i sposobu zagospodarowania terenów zlokalizowanych w zasięgu jego granic (z możliwością zalesienia gruntów ornych, zachowania zabudowy na istniejącym terenie zabudowy zagrodowej i możliwością realizacji instalacji fotowoltaicznych na terenie EF). Z uwagi na powyższe, nie prognozuje się wystąpienia niekorzystnych oddziaływań na kształtowanie klimatu, wynikających z realizacji ustaleń projektu planu.

Realizacja ustaleń planu będzie miała zdecydowanie korzystny wpływ na kształtowanie jakości powietrza atmosferycznego, zarówno w ujęciu klimatu lokalnego, jak również w kontekście przewietrzania i nawietrzania całego miasta.

Najbardziej korzystny wpływ na kształtowanie lokalnej jakości powietrza ma niewątpliwie docelowe ograniczenie możliwości zmian w zakresie sposobu zagospodarowania i użytkowania zdecydowanej większości terenów zlokalizowanych w granicach przedmiotowego obszaru. Niemal cały obszar opracowania został wskazany w projekcie planu jako tereny wyłączone spod zabudowy kubaturowej – wyjątek stanowi istniejąca zabudowa na terenie RM i ewentualne 2 nowe budynki o łącznej powierzchni 330 m² terenie US. Prognozuje się, że maksymalne ograniczenie możliwości modyfikacji dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów, wpłynie pozytywnie na utrzymanie korzystnych warunków aerosanitarnych, jakimi charakteryzuje się obecnie przedmiotowy obszar. Zachowanie enklaw lasów na terenach ZL, dopuszczenie zalesienia gruntów ornych oraz zachowanie wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnej, będzie wpływać w sposób korzystny na kształtowanie lokalnych warunków aerosanitarnych, gdyż obecność zieleni, a w szczególności zieleni wysokiej, wpływa na zmniejszenie udziału CO₂ w powietrzu atmosferycznym oraz ograniczenie zasięgu przenoszenia zanieczyszczeń pyłowych.

Dla kształtowania lokalnej jakości powietrza atmosferycznego niezmiernie istotne będzie również respektowanie wprowadzonego do projektu planu zakazu lokalizacji budynków (z wyjątkiem terenów RM i US). Pojawienie się na niezabudowanych dotąd terenach zabudowy kubaturowej mogłoby skutkować zaburzeniem dotychczasowej cyrkulacji mas powietrza. Realizacja zabudowy zmożliwy wiązać się też z pojawieniem się zagrożeń związanych

z funkcjonowaniem źródeł emisji niskiej (indywidualne systemy grzewcze, wykorzystujące paliwa o wysokich wskaźnikach emisji zanieczyszczeń).

Brak możliwości lokalizacji na przedmiotowym obszarze zabudowy ogranicza jednocześnie konieczność wyznaczania nowych terenów komunikacyjnych, zapewniających możliwość dojazdu i stanowiących liniowe źródło emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych, generowanych przez silniki spalinowe przemieszczających się pojazdów. Jedynymi terenami komunikacyjnymi, jakie zostały wskazane w projekcie planu są istniejące drogi.

Jedynymi punktowymi źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza będą instalacje grzewcze zlokalizowane w obrębie istniejących budynków na terenie RM oraz nowych budynków o łącznej powierzchni nie większej niż 330 m² na terenie US. Zapisy projektu planu, w celu ograniczenia negatywnego wpływu tych instalacji, nakazują dla wszystkich budynków na analizowanym obszarze stosowanie w celach grzewczych paliw charakteryzujących się jak najniższymi wskaźnikami emisji substancji, w tym: paliw gazowych, paliw płynnych, energii elektrycznej, odnawialnych źródeł energii, z wyjątkiem elektrowni wiatrowych, lub kotłów na paliwo stałe stosujących technologię zapewniającą jak najniższe wskaźniki emisji gazów i pyłów, z uwzględnieniem przepisów odrębnych w zakresie ochrony powietrza. Poprzez przepisy odrębne należy rozumieć przede wszystkim zakazy wymienione w *uchwale Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw oraz działania naprawcze zawarte w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej w zakresie pyłu PM10, PM2,5 oraz B(a)P, przyjętym uchwałą Nr XXXIII/853/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 4 lipca 2017 r.*, w szczególności dotyczące stosowania w indywidualnych systemach grzewczych nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń.

Ponadto w projekcie planu, na terenie EF dopuszczono lokalizację farmy fotowoltaicznej, na której zlokalizowane mogą zostać urządzenia wytwarzające energię o mocy przekraczającej 100 kW. Odnawialne źródła energii to energia ekologiczna, nie szkodząca środowisku naturalnemu. W omawianym przypadku będą to instalacje fotowoltaiczne wykorzystujące energię promieniowania słonecznego. Podstawowym przeznaczeniem instalacji fotowoltaicznej jest oczywiście produkcja energii elektrycznej. Jednak budowa każdej instalacji OZE (a równocześnie rozwój sektora odnawialnych źródeł energii) zmniejsza udział energii pochodzącej z paliw konwencjonalnych, a co za tym idzie wpływa na ogólną niższą emisję CO₂ do atmosfery. Jest to przedsięwzięcie proekologiczne i w przeciwieństwie do produkcji energii elektrycznej na bazie paliw kopalnych elektrownie solarne nie zanieczyszczają powietrza

w postaci gazów i metali ciężkich, tym samym przyczynia się do redukcji gazów cieplarnianych. Zatem farmy fotowoltaiczne oprócz zaspokajania zapotrzebowania na energię elektryczną wpływają też na ochronę środowiska. Potwierdza to polityka energetyczna państwa dążąca do zwiększenia udziału OZE w miksie energetycznym właśnie, ze względu na ochronę powietrza atmosferycznego i klimatu lokalnego przed zanieczyszczeniem.

Reasumując, realizacja ustaleń projektu planu stanowić będzie skuteczne narzędzie dla ochrony terenów zieleni otwartej w południowej części miasta, oddziałując tym samym w sposób korzystny na utrzymanie dotychczasowych możliwości przewietrzania oraz utrzymanie korzystnych (lokalnych) warunków aerosanitarnych.

2. Emitowanie hałasu

Projekt planu miejscowego nie wprowadza żadnych nowych źródeł hałasu. W tym miejscu należy podkreślić, że dopuszczona na terenie EF farma fotowoltaiczna w fazie eksploatacji nie wiąże się z emisją żadnego hałasu. Na analizowanym terenie ani w jego najbliższym otoczeniu nie występują zakłady przemysłowe, które mogłyby znacząco wpłynąć na pogorszenie klimatu akustycznego.

Na obszar objęty projektem planu wpływ będą miały przede wszystkim istniejące źródła hałasu komunikacyjnego, związanego z ruchem samochodowym, głównie tranzytowym na drodze ekspresowej S5 w południowej części opracowania, a także związanego z ruchem pociągów na linii kolejowej nr 14 Łódź Kaliska – Tuplice – w części zachodniej.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 *Ustawy Prawo ochrony środowiska*, przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się tereny należące do poszczególnych rodzajów terenów, wymienionych w art. 113 ust. 2 ww. ustawy, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*⁸. W projekcie planu miejscowego ustalono zaledwie jeden teren o zdefiniowanym komforcie akustycznym – teren RM tj. istniejący teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych, dla którego ustalono zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zagrodowej. Przedmiotowy teren RM oddalony jest od drogi ekspresowej S5 o 850 m, natomiast od linii kolejowej nr 14 Łódź Kaliska – Tuplice o 1,6 km. Biorąc pod uwagę

⁸ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r., poz. 112)

informacje z rozdziału II.6.2., należy jednoznacznie stwierdzić, że teren RM nie jest zagrożony ponadnormatywnych hałasem komunikacyjnym.

W związku z powyższym, odstąpiono od dalszych analiz dotyczących problemów związanych z emisją hałasu oraz zagrożeniem klimatu akustycznego.

3. Oddziaływanie na krajobraz

W wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego, krajobraz analizowanego terenu nie ulegnie większym zmianom, gdyż na większości obszaru opracowania ustalono przeznaczenie i zagospodarowanie zgodne ze stanem istniejącym.

W celu zachowania krajobrazu otwartego w strefie peryferyjnej Leszna, w projekcie planu miejscowego ustalono przede wszystkim:

- zachowanie istniejącego sposobu zagospodarowania na terenach rolniczych (R);
- zachowanie i ochronę 4 kompleksów leśnych na terenach lasów (ZL);
- zachowanie i ochronę zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych
- zachowanie systemu melioracyjnego;
- zachowanie Rowu Henrykowskiego jako cieku otwartego (teren WS);
- nasadzenia drzew lub krzewów w strefach zieleni izolacyjnej na terenie EF.

Do pozytywnych zmian w fizjonomii przedmiotowego fragmentu miasta może dojść również, w przypadku dopuszczonego ustaleniami planu zalesienia gruntów ornych.

Do zmiany krajobrazu może dojść także na terenie EF, na którym dopuszczono na powierzchni 21,2 ha lokalizację elektrowni fotowoltaicznej. Realizacja tego rodzaju elementów zagospodarowania przyczyni się do pojawienia się w przestrzeni nowych elementów zagospodarowania. Z uwagi jednak na zlokalizowanie planowanej farmy fotowoltaicznej w krajobrazie rolniczym, a także stosunkowo niewielką wysokością konstrukcji (maksymalnie do 3 m), inwestycja ta nie będzie wpływała negatywnie na lokalny krajobraz.

Reasumując, przewiduje się, że pełna i docelowa realizacja ustaleń planu, służąca utrzymaniu dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów, jak również określająca zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, przyczyni się do ochrony walorów krajobrazowych południowej części Leszna.

4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę

W kontekście oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, przekształcenia powierzchni ziemi są szczególnie istotne, gdyż wpływają na zmiany pozostałych komponentów środowiska przyrodniczego, a ponadto należą do zmian trwałych i długoterminowych.

Realizacja ustaleń planu nie wpłynie w znaczący sposób na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi oraz glebę, gdyż projekt planu nie dopuszcza lokalizacji żadnych nowych budynków, z wyjątkiem dwóch na terenie US, ani wytyczania nowych dróg, zachowując dotychczasowy sposób zagospodarowania i użytkowania zdecydowanej większości terenów położonych w granicach opracowania. Wprowadzenie zapisów określających docelowy sposób zagospodarowania terenów rolniczych (R), terenów lasów (ZL), terenu zielni otwartej (ZO) oraz określenie wymogu zachowania nie mniej niż kolejno 80% i 85% powierzchni działki budowlanej na terenach EF i US jako powierzchni biologicznie czynnej, pozwoli na całkowite wyeliminowanie zagrożeń, wynikających ze znaczących przekształceń powierzchni ziemi i warunków gruntowych. W ten sposób zachowane i chronione zostaną znaczne powierzchnie gleb, które nadal będą mogły być użytkowane rolniczo.

Do największych zmian w zagospodarowaniu terenu dojść może na terenie EF, gdzie dopuszczono lokalizację farmy fotowoltaicznej. Należy jednak podkreślić, że konstrukcja pod panele fotowoltaiczne jest mało zagęszczona. Oparta jest na fundamentach punktowych, a jej pale podczas montażu są wbijane bezpośrednio do gruntu. Dzięki takiej konstrukcji podczas montażu struktura edafonu, czyli zespołu drobnych organizmów żyjących w powierzchniowych warstwach gleby, nie jest uszkodzana. Pomiędzy rzędami paneli znajdują się tak zwane ścieżki technologiczne, które nie są utwardzane w żaden sposób, będą zatem terenem czynnym biologicznie, porośniętym trawami.

Jak już wspomniano wcześniej, dalsze użytkowanie rolnicze analizowanego obszaru stwarzać może zagrożenie zanieczyszczenia gleb nawozami i środkami ochrony roślin. Wartość środowiska przyrodniczego terenów rolniczych zależy w znacznym stopniu od sposobu prowadzenia gospodarki rolnej, zwłaszcza w zakresie stosowania nawozów oraz środków ochrony roślin. Skutkiem użycia nawozów mineralnych, organicznych, chemicznych środków ochrony roślin w nieodpowiednich terminach lub w nadmiarze może być zakwaszenie gleb, a także degradacja gleb w wyniku erozji. Plan miejscowy nie jest jednak aktem prawa, w którym można ustalić ograniczenia skutecznie zapobiegające ww. zagrożeniom gleb. Aby im zapobiec, podczas prowadzenia działalności rolniczej należy przestrzegać zasad dobrej praktyki rolniczej oraz zasad określonych w przepisach odrębnych, przede wszystkim w ustawie o nawozach i nawożeniu.

Przekształcenia powierzchni ziemi i warunków gruntowych, jakie mogą potencjalnie wystąpić w konsekwencji realizacji zapisów planu, związane mogą być najprawdopodobniej z prowadzeniem robót budowlanych w zakresie sieci infrastruktury technicznej oraz lokalizacją wspomnianych już wcześniej elementów zagospodarowania (ścieżek pieszych lub rowerowych,

boisk, instalacji fotowoltaicznych itd.). W przypadku realizacji inwestycji w zakresie sieci infrastruktury technicznej spodziewać się można wystąpienia niekorzystnych zjawisk związanych z umieszczeniem pod powierzchnią elementów sieci, utwardzeniem części powierzchni, a przede wszystkim przemieszaniem warstw i wprowadzeniem do gruntów materiałów wpływających na zmianę ich dotychczasowych właściwości (np. stateczność, przepuszczalność). Należy natomiast podkreślić, iż z uwagi na charakter inwestycji infrastrukturalnych oraz lokalny zasięg oddziaływania, zjawiska te nie będą odgrywały znaczącej roli w kształtowaniu powierzchni ziemi oraz warunków gruntowych, w odniesieniu do całego obszaru projektu planu.

Realizacji pozostałych inwestycji, takich jak lokalizacja ciągów pieszych i rowerowych, czy zbiorników retencyjnych, także mogą towarzyszyć zjawiska o niekorzystnym charakterze, występujące w obrębie niewielkich powierzchni. Należy natomiast podkreślić, iż pomimo potencjalnego oddziaływania o lokalnie negatywnym charakterze, realizacja ww. inwestycji będzie miała korzystny wpływ na kształtowanie powierzchni ziemi i warunków gruntowych w kontekście całego obszaru opracowania (skanalizowanie ruchu pieszego i rowerowego, umożliwienie właściwego regulowania lokalnych warunków gruntowo-wodnych itd.).

Prognozuje się, iż pełna i docelowa realizacja ustaleń planu pozwoli na zapewnienie skutecznej ochrony terenów biologicznie czynnych, ograniczając tym samym możliwość wystąpienia negatywnych oddziaływań na kształtowanie środowiska, w tym powierzchnię ziemi oraz warunki gruntowe. Zakłada się, że nieliczne inwestycje w zakresie lokalizacji elementów zagospodarowania, nie będą stanowiły przyczyny wystąpienia negatywnych oddziaływań na kształtowanie powierzchni ziemi i warunków gruntowych o znaczącej skali i zasięgu.

5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Jak już wspomniano wcześniej, w granicach planu, wzdłuż ul. Henrykowskiej przepływa Rów Henrykowski. W analizowanym projekcie rów ten został objęty ochroną poprzez wyodrębnienie go jako osobnego terenu wód powierzchniowych śródlądowych (WS), na którym ustala się zachowanie cieków jako otwartego oraz zakazuje lokalizacji obiektów budowlanych poza urządzeniami wodnymi i przepustami. Ponadto, w celu ochrony przed podtopieniami oraz odpowiedniego odwodnienia analizowanego fragmentu miasta, projekt planu ustala zachowanie systemu melioracyjnego jako elementu systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych.

Prognozuje się, że jedynymi inwestycjami, które mogłyby oddziaływać bezpośrednio na występujące tu wody podziemne będą inwestycje związane z możliwością zrealizowania zbiorników retencyjnych dopuszczonych na całym analizowanym obszarze.

Należy natomiast zauważyć, że realizacja tego rodzaju elementów zagospodarowania służy przede wszystkim zapewnieniu ciągłości przepływających przez poszczególne tereny cieków oraz ograniczeniu zmian w zakresie kształtowania lokalnych warunków wodnych. Nie przewiduje się zatem wystąpienia znaczących, niekorzystnych oddziaływań na wody powierzchniowe i podziemne, wynikających z realizacji ww. elementów zagospodarowania.

Realizacja zapisów planu ustalających utrzymanie dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów, wpływać będzie jednocześnie na ograniczenie zmian w zakresie lokalnej retencji wód, oddziałującej w sposób pośredni na zasilanie lokalnych zasobów wód powierzchniowych oraz podziemnych. Wyeliminowanie możliwości nowej zabudowy (poza terenem US) oraz ograniczenie możliwości do zlokalizowania elementów zagospodarowania do niezbędnego minimum, pozwoli na utrzymanie dotychczasowych zdolności retencyjnych omawianych terenów, minimalizując ryzyko istotnego obniżenia zwierciadła występujących tu wód.

Analizowany projekt planu w sposób korzystny wpływać będzie również na ograniczenie ryzyka pogorszenia jakości lokalnych zasobów wód podziemnych. Wprowadzenie dla większości obszaru projektu planu zakazu lokalizacji budynków wykluczy możliwość zanieczyszczenia wód podziemnych na skutek nieprawidłowego prowadzenia gospodarki ściekowej.

Jak już wspomniano wcześniej, dalsze użytkowanie rolnicze analizowanego obszaru stwarzać może zagrożenie zanieczyszczenia wód podziemnych nawozami i środkami ochrony roślin. Wartość środowiska przyrodniczego terenów rolniczych zależy w znacznym stopniu od sposobu prowadzenia gospodarki rolnej, zwłaszcza w zakresie stosowania nawozów oraz środków ochrony roślin. Skutkiem użycia nawozów mineralnych, organicznych, chemicznych środków ochrony roślin w nieodpowiednich terminach lub w nadmiarze może być skażenie wód gruntowych azotanami lub środkami chemicznymi oraz eutrofizacja cieków wodnych, w wyniku spływu nadmiaru związków azotu i fosforu z pól uprawnych. Plan miejscowy nie jest jednak aktem prawa, w którym można ustalić ograniczenia skutecznie zapobiegające ww. zagrożeniom wód. Aby im zapobiec, podczas prowadzenia działalności rolniczej należy przestrzegać zasad dobrej praktyki rolniczej oraz zasad określonych w przepisach odrębnych, przede wszystkim w ustawie o nawozach i nawożeniu. W powyższym celu, rozporządzeniem z dnia 5 czerwca 2018 r. przyjęto „Program działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”.

Realizacja nowej zabudowy kubaturowej na terenie US i użytkowanie istniejącej na terenie RM nie wpłynie znacząco na zmianę stosunków wodnych w obszarze opracowania ani

w jego okolicy. Jednakże lokalizacja każdego nowego budynku, utwardzonej drogi, jak również roboty w zakresie sieci infrastruktury technicznej, skutkować będą między innymi trwałym uszczelnieniem terenów przeznaczonych bezpośrednio pod budynek oraz ograniczeniem powierzchni umożliwiającej infiltrację wód opadowych lub roztopowych.

Lokalne i czasowe negatywne oddziaływania wystąpią, głównie na skutek prowadzenia różnego rodzaju wykopów i prac przy użyciu ciężkiego sprzętu, powodującego nadmierne zagęszczenie oraz przemieszczenie poszczególnych warstw gruntu, które z kolei prowadzić może do zmian w naturalnym procesie infiltracji wód opadowych i roztopowych.

Projekt planu ustala odprowadzanie ścieków bytowych lub przemysłowych z terenów RM i US do zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe lub do indywidualnych oczyszczalni ścieków. Analizując powyższe, należy oczywiście stwierdzić, że najkorzystniejszy dla środowiska sposób odprowadzania ścieków to sieć kanalizacji sanitarnej. Jednakże w tym konkretnym przypadku, stwierdza się, że zdecydowanie bardziej negatywny wpływ na środowisko miałyby wykopy pod sieci kanalizacji sanitarnej, ciągnięte przez kilkaset metrów do budynków na terenach RM i US niż regularnie oczyszczany szczelny zbiornik bezodpływowy lub prawidłowo funkcjonująca indywidualna oczyszczalnia ścieków. Dlatego zaproponowane rozwiązania w zakresie gospodarki ściekowej uznaje się za optymalne i racjonalne.

Jak już wspomniano powyżej, wody opadowe i roztopowe zarówno z obszaru opracowania, jak również z sąsiednich terenów zabudowanych odprowadzane będą jak dotąd systemem rowów melioracyjnych. W tym celu projekt planu ustala zachowanie systemu melioracyjnego jako elementu systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych.

Sposób zagospodarowania powierzchni omawianego obszaru może mieć wpływ na kształtowanie jakości wód podziemnych, w kontekście położenia całości w planowanym obszarze ochronnym GZWP nr 307 „Sandr Leszno”. Jak wynika z analiz wykonanych w latach 2000-2012, ze względu na podatność poziomego gruntowego sandrowego na zanieczyszczenia stan jakości tych wód byłoby dobry, jednak występowały lokalnie obszary, dla których określono go jako niezadowolający, z uwagi na zawartość azotu amonowego, przy śladowej ilości azotynów, azotanów i fosforanów. Azot amonowy pochodzenia antropogenicznego stwierdza się najczęściej w wodach, do których infiltrują ścieki pochodzące, bytowo-gospodarcze lub odcieki ze składowisk odpadów organicznych. Obszar ten obejmował m.in. rejon Zaborowa, prawdopodobnie również, ze względu na użytkowanie rolnicze tego terenu.

Mając na uwadze charakter wprowadzonych do projektu planu zapisów, nie przewiduje się możliwości wystąpienia istotnych, negatywnych oddziaływań na wody powierzchniowe i podziemne. Analizując charakter wprowadzonych rozwiązań, w zakresie docelowego sposobu

zagospodarowania terenów, można założyć, że realizacja jego ustaleń sprzyjać będzie utrzymaniu dotychczasowych warunków wodnych na obszarze opracowania. Należy jednak stwierdzić, iż ww. rozwiązania w sposób optymalny zabezpieczą środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem oraz przed zmianami stosunków wodnych, wyłącznie w przypadku przestrzegania dobrych praktyk rolniczych, na co ustalenia planu miejscowego nie mają wpływu.

6. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę i różnorodność biologiczną

Prognozuje się, iż respektowanie ustaleń projektu planu, określających w sposób jednoznaczny docelowy sposób zagospodarowania i użytkowania terenów zlokalizowanych w jego granicach, będzie miało korzystny wpływ również na lokalną florę i faunę, ograniczając tym samym ryzyko zmniejszenia lokalnej bioróżnorodności, ukształtowanej przede wszystkim dzięki obecności mozaiki siedlisk związanych z funkcjonowaniem niezabudowanych terenów użytkowanych rolniczo.

Szczególnie ważne jest zachowanie i ochrona 18,6 ha lasów na terenach ZL oraz większych kompleksów łąkowych na terenach 3R, 4R i 5R. W tym celu, w projekcie planu na terenach rolnych, ustalono zachowanie istniejącego sposobu zagospodarowania. Dodatkowo, dopuszczono zalesienie gruntów ornych niskich klas bonitacyjnych oraz ustalono nasadzenia drzew i krzewów w strefach zieleni izolacyjnej na terenie EF, co przyczyni się do znacznego wzbogacenia bioróżnorodności w omawianym rejonie miasta oraz wpłynie pozytywnie na szatę roślinną. W przypadku zalesienia, projekt planu nakazuje dostosowanie drzewostanu do warunków siedliskowych, co jest istotne dla zachowania różnorodności biologicznej.

Innym pozytywnym z przyrodniczego punktu zapisem zawartym w analizowanym dokumencie jest ustalenie zachowania i ochrony zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, z dopuszczeniem ich wycinki wyłącznie ze względów ochrony przeciwpowodziowej, zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub budowy, odbudowy lub utrzymania urządzeń wodnych.

Zachowanie dotychczasowego przeznaczenia i zagospodarowania terenów zieleni otwartej (R, ZL, ZO) oraz zakaz lokalizacji nowych budynków (z wyjątkiem budynków o powierzchni nie przekraczających łącznie 330 m² na terenie US) pozwoli na zachowanie na analizowanym obszarze siedlisk roślin i zwierząt. Ograniczenie do niezbędnego minimum możliwych do zrealizowania inwestycji oraz wprowadzenie wymogu zachowania wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnej, pozwoli zminimalizować ryzyko podejmowania działań wpływających niekorzystnie na roślinność i zwierzęta, związanych ze zniszczeniem dotychczasowych miejsc ich występowania (np. na skutek pojawienia się powierzchni trwale

uszczelnionych) lub też ograniczeniem dostępności do bazy pokarmowej. Uniemożliwienie wprowadzenia istotnych zmian w zakresie dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenów charakteryzujących się obecnością zróżnicowanej roślinności oraz występowaniem licznych schronień, wykorzystywanych przez zwierzęta, zapobiegnie zmianom panującym tu warunków siedliskowych oraz wyeliminuje ryzyko utraty części siedlisk na skutek wprowadzania nowych elementów zagospodarowania.

Dla utrzymania różnorodności gatunkowej występujących tu dotychczas przedstawicieli flory i fauny równie istotne będzie respektowanie zapisu ustalającego zachowanie system melioracyjnego oraz Rowu Henrykowskiego jako cieku otwartego. Obecność wód powierzchniowych wpływa w sposób istotny na zwiększenie różnorodności występujących na danym obszarze siedlisk, oddziałując tym samym na kształtowanie lokalnej bioróżnorodności. Ewentualny brak zapisów dotyczących konieczności utrzymania wód jako otwartych mogłby zatem skutkować skanalizowaniem (całkowitym lub fragmentarycznym) przepływających przez analizowany obszar cieków, prowadząc tym samym do zniszczenia części siedlisk oraz miejsc występowania gatunków roślin i zwierząt związanych z obecnością wód powierzchniowych (np. zniszczenie miejsc rozrodu występujących na tych terenach płazów).

Jedynym terenem na obszarze opracowania, który może mieć wpływ na występującą tu florę i faunę jest teren rozmieszczenia ogniw fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW (EF) o powierzchni 21,2 ha. Obszar, na którym planuje się budowę farmy fotowoltaicznej obejmuje przede wszystkim grunty orne klasy V i VI. Teren charakteryzuje się obecnością pól uprawnych. W związku z tym głównymi gatunkami są aktualnie uprawiane rośliny zbożowe oraz towarzyszą im liczne chwasty. Planowana instalacja w żaden sposób nie przyczyni się zatem do zniszczenia bądź dewastacji siedlisk przyrodniczych i zagrożenia dla gatunków chronionych. Inwestycja ta nie wymaga naruszenia i przekształcania siedlisk naturalnych, bądź półnaturalnych, usunięcia drzew i krzewów, czy zajęcia siedlisk wrażliwych, będących potencjalnym miejscem występowania gatunków chronionych. Jak już wspomniano wcześniej, konstrukcja pod panele fotowoltaiczne oparta jest na fundamentach punktowych, przez co podczas montażu struktura edafonu, czyli zespołu drobnych organizmów żyjących w powierzchniowych warstwach gleby, nie jest uszkodzana. Pomiędzy rzędami paneli znajdują się ścieżki technologiczne, które nie są utwardzane w żaden sposób, będą zatem terenem czynnym biologicznie, porośniętym trawami.

Powierzchnia, na której ma być posadowiona inwestycja jest obszarem suchym, nie podlegającym okresowemu zalewaniu, stąd jej atrakcyjność dla awifauny nie wyróżnia jej niczym spośród obszarów rolnych. Na obszarze planowanej elektrowni nie zanotowano

żerowania gęsi, żurawi czy tworzenia się „sejmików” bocianich. Nie stwierdzono również by był on terenem żerowiskowym ptaków drapieżnych. Pojedyncze loty patrolowe myszołowa i błotniaków charakterystyczne są dla całości terenów wiejskich w kraju, jednakże, mozaika siedlisk o zbliżonej bądź lepszej charakterystyce dają pewność braku negatywnego oddziaływania. Zgrupowania bocianów mające miejsce w okresie przed ich migracją mają miejsce na wielu powierzchniach rolnych i wyłączenie fragmentu jednej z nich nie będzie negatywnie rzutować. Podobnie rzecz się ma z możliwością koncentracji gęsi. Wybierają one tereny podmokłe, pola zlokalizowane w pobliżu zbiorników wodnych, a także obsiane kukurydzą, na której mogą żerować. W związku z powyższym nie przewiduje się możliwości ograniczenia korzystania ze środowiska przez te gatunki. Ponadto powierzchnia pod panelami fotowoltaicznymi pokryta jest trawą, a w związku z tym dostępna jest przez cały rok dla gatunków ptaków przebywających na ziemi.

Mimo powyższego zaleca się, aby panele fotowoltaiczne zostały zabezpieczone powłoką antyrefleksyjną. Ma to na celu złagodzenie bądź całkowite wyeliminowanie powstawania zagrożeń związanych z imitacją powierzchni lustro wody, a także powstawania tzw. efektu olśnienia. Efekt olśnienia to chwilowe oślepienie, które może być spowodowane odbiciem światła np. od karoserii samochodu lub powierzchni wody. Powłoka antyrefleksyjna pokrywająca panele zwiększa absorpcję energii promieniowania słonecznego oraz zapobiega niepożądanemu efektowi odbicia światła od powierzchni paneli. W związku z powyższym panele fotowoltaiczne nie będą oślepiać ptaków, mogących przelatywać nad instalacją. Ponadto ptaki, jak również inne małe zwierzęta wykorzystują często cień rzucany przez zamontowane, stojące na ziemi panele. Tym samym można stwierdzić, iż elektrownie słoneczne nie stanowią zagrożenia dla zwierząt.

Podsumowując, stwierdza się, że realizacja zapisów planu pozwoli na utrzymanie mozaiki siedlisk związanych z rolniczym użytkowaniem terenów w południowej części miasta, sprzyjając tym samym zachowaniu walorów przyrodniczych i krajobrazowych tych terenów.

7. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Sposób zagospodarowania powierzchni omawianego obszaru, ze względu na niedostateczną izolację od powierzchni terenu i czas migracji zanieczyszczeń z powierzchni terenu do wód podziemnych wynoszący od 5 do 25 lat, może mieć wpływ na kształtowanie jakości wód podziemnych, w kontekście położenia w zasięgu czwartorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 307 „Sandr Leszno”. Tym bardziej, że dla ww. zbiornika przyjęto koncepcję ochronną polegającą na wyznaczeniu obszaru ochronnego. Teren

opracowania zlokalizowany jest w II podobszarze ochronnym. Prawnie obszar ten zostanie jednak dopiero ustanowiony rozporządzeniem Dyrektora RZGW, w którym określone zostaną zakazy i nakazy dotyczące użytkowania terenu w zasięgu tego obszaru. Do tego czasu trudno ocenić, czy zapisy projektu planu są wystarczające dla ochrony wód podziemnych zbiornik GZWP nr 307. W „Dokumentacji hydrogeologicznej określającej warunki hydrogeologiczne, w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych GZWP nr 307 „Sandr Leszno”, wskazano obecnie obowiązujące w przepisach odrębnych ograniczenia. Biorąc powyższe pod uwagę, w celu ochrony wód podziemnych w GZWP nr 307, w projekcie planu wyłączono praktycznie cały obszar z możliwości zabudowy kubaturowej, a tym samym lokalizacji kondygnacji podziemnych oraz ustalono ochronę i zagospodarowanie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 307 „Sandr Leszno” oraz planowanego dla niego obszaru ochronnego, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z ustaleniami planu. Należy uznać, że ustalone w projekcie planu przeznaczenie oraz sposób zagospodarowania nie powinien znacząco wpłynąć na wody GZWP nr 307 „Sandr Leszno”.

Ponadto, na obszarze opracowania zlokalizowane są cztery niewielkie kompleksy leśne. Projekt planu zachowuje je oraz chroni poprzez wyznaczenie odrębnych terenów lasów (ZL), dla których ustala prowadzenie gospodarki leśnej, zgodnie z planem urządzenia lasu, uproszczonym planem urządzenia lasu lub inwentaryzacją stanu lasu.

Analizowany obszar położony jest poza terenami udokumentowanych złóż kopalin, zatem w żaden sposób nie będzie na nie oddziaływał.

8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego

Projekt planu nie przewiduje żadnych nowych, znaczących emitorów promieniowania elektromagnetycznego. W tym miejscu należy zaznaczyć, że pole modułów fotowoltaicznych na terenie EF, na którym dopuszczono lokalizację elektrowni fotowoltaicznej, nie ma najmniejszego wpływu elektromagnetycznego na otaczające środowisko oraz ludzi, gdyż poziomy normy pola elektromagnetycznego nie będą w żaden sposób przekroczone. Promieniowanie paneli fotowoltaicznych będzie wynosiło w okolicach 0,0001674 Tesli. Prąd wyjściowy z inwerterów i generatorów będzie prowadzony liniami średniego napięcia, które położone będą pod ziemią, dlatego ich oddziaływanie będzie niezauważalne. Wobec tego nie istnieje możliwość by poziom promieniowania elektromagnetycznego mógł powodować jakiegokolwiek oddziaływanie na ludzi, zwierzęta czy rośliny bytujące w okolicy planowanej inwestycji.

W analizowanym dokumencie nie odniesiono się do możliwości lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej, stanowiących źródło promieniowania elektromagnetycznego. Dopuszczenia i ograniczenia w tym zakresie uregulowane zostały w *Ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej*⁹, która jest aktem nadrzędnym w stosunku do planu miejscowego.

9. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe

Obszar opracowania położony jest w całości poza terenami górnictwymi, a także terenami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonymi osuwaniem się mas ziemnych. Nie przewiduje się zatem, aby dobra materialne zlokalizowane w granicach obszaru objętego planem zagrożone były zniszczeniem lub uszkodzeniem.

Ze względu na występowanie w granicach opracowania zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych, projekt planu wyznacza dla nich strefy ochrony, dla których ustala zasady ochrony, zgodnie z przepisami odrębnymi.

10. Oddziaływanie na ludzi

Przewiduje się, że realizacja ustaleń planu nie będzie związana z wystąpieniem niekorzystnych oddziaływań na użytkowników analizowanego obszaru, jak i mieszkańców terenów bezpośrednio z nim sąsiadujących. Zapisy omawianego projektu planu mają charakter ochronny dla terenów zieleni otwartej, głównie użytkowanych rolniczo, a realizacja pojedynczych inwestycji w zasięgu jego granic, głównie infrastrukturalnych, nie powinna stanowić przyczyny wystąpienia zjawisk o niekorzystnym charakterze.

Szczególnego podkreślenia wymaga fakt, iż ochrona terenów niezabudowanych przed ewentualną zabudową, wpływać będzie na utrzymanie możliwości „przewietrzania” terenów (niezabudowane tereny zieleni otwartej zapewniają możliwość swobodnego przemieszczania się mas powietrza), co jest szczególnie istotne dla ograniczenia skali zagrożeń związanych z występowaniem ponadnormatywnych stężeń zanieczyszczeń powietrza, wpływających w sposób niekorzystny na zdrowie mieszkańców miasta. W tym miejscu należy zaznaczyć, że działania mające na celu ograniczenie możliwości istotnego pogorszenia jakości środowiska są niezwykle ważne z punktu widzenia ochrony mieszkańców miasta, gdyż rosnące zanieczyszczenie poszczególnych komponentów środowiska (zwłaszcza powietrza atmosferycznego) pogarsza warunki życia, a długotrwałe narażenie na działanie szkodliwych

⁹ Ustawa z 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 2410, ze zm.)

substancji może być czynnikiem wpływającym na wzrost zachorowań i umieralności na skutek poszczególnych chorób.

Jedyną inwestycją mogą mieć potencjalny negatywny wpływ na ludzi, którzy w przyszłości, zgodnie z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Leszna, zasiedlą nowe tereny mieszkaniowej między ulicami Dożynkową i Henrykowską jest elektrownia fotowoltaiczna dopuszczona w projekcie do realizacji na terenie EF. Należy jednak jeszcze raz podkreślić, że w czasie eksploatacji farma fotowoltaiczna nie generuje żadnych odpadów. Jest rozwiązaniem ekologicznym w porównaniu do procesu produkcji energii elektrycznej metodami konwencjonalnymi, biorąc pod uwagę ilość powstających odpadów. Ponadto w fazie eksploatacji inwestycja nie wiąże się z poborem wody, emisją zanieczyszczeń do powietrza, ani emisją hałasu. Tego typu oddziaływania mają miejsce jedynie w niewielkim stopniu podczas fazy realizacji inwestycji, z uwagi jednak na znaczne oddalenie inwestycji od planowanej zabudowy mieszkaniowej (ponad 150 m na północ i częściowo na wschód) oraz wprowadzenie od ww. stron świata stref zieleni izolacyjnej w formie nasadzeń drzew i krzewów o wysokości nie mniejszej niż 2 m, etap budowy nie będzie uciążliwy dla społeczności lokalnej, przyjmując, że zabudowania powstaną wcześniej niż farma.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że przepisy nie określają, w jakiej odległości od zabudowań powinna być zlokalizowana elektrownia fotowoltaiczna. Czynnikiem uciążliwym jest przede wszystkim głośno pracujący inwerter. Wiodący w kraju deweloperzy, jako dobrą praktykę przyjęli odległość około 100 m od domów mieszkalnych.

Ponadto elektrownie słoneczne oddziałują wyłącznie na teren, na którym są posadowione (oddziaływanie nie będzie wykraczało poza granice działek objętych inwestycją). Mając to na względzie, w projekcie planu wyznaczono strefę ochronną od ogniw fotowoltaicznych wytwarzających energię o mocy powyżej 100 kW, związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów, dokładnie po granicach terenu EF.

Nie przewiduje się również efektu olśnienia dla planowanych na północy oraz istniejących ponad 600 m na zachód i ponad 800 m na wschód zabudowań, ponieważ aby uzyskać optymalną pracę paneli fotowoltaicznych muszą mieć one ekspozycję w kierunku południowym i kąt nachylenia między 30° a 70° .

Biorąc pod uwagę lokalizację planowanej inwestycji oraz specyfikę instalacji fotowoltaicznych, przewiduje się brak wystąpienia znaczącego, skumulowanego oddziaływania na planowanym obszarze. Ponadto ochronę środowiska na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia zapewni zastosowanie prawidłowych rozwiązań projektowych, technicznych

i technologicznych oraz zachowanie podstawowych zasad sztuki budowlanej, a także właściwa organizacja prac budowlanych.

Reasumując, nie należy spodziewać się niekorzystnego oddziaływania na ludzi, w związku z nieznacznymi zmianami dotychczasowego sposobu przeznaczenia i zagospodarowania terenów, jakie zostały zaproponowane w projekcie planu miejscowego.

11. Oddziaływanie transgraniczne

Planowane przedsięwzięcia mają charakter lokalny i nie będą emitować zanieczyszczeń mogących przemieszczać się na dalekie odległości. Ponadto, z uwagi na położenie miasta Leszno, realizacja zapisów analizowanego planu miejscowego nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Przyjęcie proponowanych w analizowanym projekcie planu rozwiązań nie wywoła prawie żadnych zmian na obszarze objętym opracowaniem. Zapisy projektu planu dotyczące ochrony przed zabudową i zachowania dotychczasowego zagospodarowania są na tyle precyzyjne, że w przypadku realizacji ustaleń tego dokumentu powinny zapewnić optymalną ochronę środowiska przyrodniczego zarówno w granicach obszaru objętego projektem, jak i w jego otoczeniu. Nie przewiduje się zatem, aby rezultaty realizacji planu negatywnie wpływały na środowisko.

Rozwiązaniem mających na celu zapobieganie lub ograniczanie potencjalnych negatywnych oddziaływań na środowisko powinno być zabezpieczenie paneli fotowoltaicznych na terenie elektrowni fotowoltaicznej (EF) powłoką antyrefleksyjną. Ma to na celu złagodzenie bądź całkowite wyeliminowanie powstawania zagrożeń (szczególnie dla ptaków) związanych z imitacją powierzchni lustra wody, a także powstawaniem tak zwanego efektu olśnienia.

Biorąc pod uwagę ochronny charakter planu, realizacja jego ustaleń nie będzie wymagała działań kompensacyjnych.

Możliwość rozważania różnego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów znajdujących się w granicach projektu planu została ograniczona przede wszystkim z uwagi na charakter dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów. Ponadto, możliwość wprowadzenia odmiennego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów została znacząco ograniczona poprzez zapisy Studium uwarunkowań i kierunków

zagospodarowania przestrzennego Leszna, określające kierunek przeznaczenia jako tereny zieleni otwartej.

Z uwagi na powyższe, w trakcie prowadzonych prac planistycznych nad sporządzeniem projektu planu miejscowego jedynym rozpatrywanym rozwiązaniem alternatywnym było niedopuszczanie elektrowni fotowoltaicznej na terenie EF. Jednak ze względu na sposób zagospodarowania terenów sąsiednich, znaczną odległość od istniejących i planowanych zabudowań, ze względu na ochronę powietrza atmosferycznego i klimatu lokalnego przed zanieczyszczeniem oraz na politykę energetyczną państwa dążącą do zwiększenia udziału OZE w miksie energetycznym stwierdzono zasadności wyznaczenia na powierzchni 21,2 ha terenu rozmieszczenia ogniw fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW.

VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zapisy projektu planu uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednakże w prawidłowym funkcjonowaniu zrealizowanych na terenach objętych projektem planu przedsięwzięć zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, które są trudne do określenia i zminimalizowania w ustaleniach planu (np. wystąpienie pożaru, awaria sieci kanalizacyjnej lub wodnej).

W kontekście ustaleń omawianego w prognozie projektu planu, szczególnie istotne, ze względu na możliwość powstawania dzikich wysypisk śmieci, będzie prowadzenie monitoringu w zakresie skuteczności i prawidłowości gospodarki odpadami (2 razy w roku).

Skutki realizacji postanowień planu podlegać będą bieżącym pomiarom, ocenom oraz analizom wpływu na środowisko wielu czynników, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje i służby. Stosownie do art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. *w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko* dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko realizacji planów możliwe będzie wykorzystanie istniejącego systemu monitoringu, w celu uniknięcia jego powielania.

IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji w tym przypadku zmiany planu miejscowego. Obowiązek jej opracowania

wynika bezpośrednio z zapisów *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Podstawowym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza stanu środowiska i wskazanie potencjalnego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko. Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu mpzp w rejonie torów kolejowych, ulic: Dożynkowej, Henrykowskiej i granic miasta Leszno. Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miejskiej Leszno, zawierający ustalenia realizacyjne planu oraz rysunek projektu planu w skali 1: 2000.

Obszar objęty planem miejscowym zlokalizowany jest w południowej części miasta Leszno, przy granicy z gminą Świąciechowa, przy drodze ekspresowej S5. Zajmuje on powierzchnię 378 ha. Omawiany obszar stanowi prawie w całości tereny niezainwestowane i niezabudowane, zajęte przez użytki rolne.

W pierwszej części prognozy scharakteryzowano środowisko przyrodnicze w podziale na poszczególne komponenty oraz ich wzajemne powiązania, w tym: warunki geologiczno-gruntowe, rzeźbę terenu, warunki glebowe, warunki wodne, florę, faunę, klimat lokalny i wartości kulturowe. Analizowany teren charakteryzuje się płaskim ukształtowaniem terenu. Rzędna terenu delikatnie wznosi się od 83,7 m n.p.m w części południowej do 88,2 m n.p.m. w części północno-zachodniej. Zbudowany jest przede wszystkim z holocenijskich piasków rzecznych tarasów zalewowych 1,5 m n.p. rzeki, a w północno-zachodnim fragmencie z plejstocenijskich piasków i żwirów wodnolodowcowych. W jego obrębie nie występują żadne udokumentowane złoża surowców naturalnych. Na obszarze opracowania występuje gęsty system melioracji, który stanowi istotny element systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z terenu miasta. Wzdłuż ul. Henrykowskiej, do wysokości ul. Złotniczej przepływa natomiast Rów Henrykowski. Teren objęty analizą położony jest w całości w zasięgu czwartorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 307 „Sandr Leszno”, który cechuje się bardzo korzystnymi parametrami hydrogeologicznymi i dobrą jakością wód i dla którego wskazano obszar ochronny. Prawie cały obszar opracowania pokrywają gleby murszowo-mineralne, należące do gleb bagiennych. Na większości obszaru objętego planem występują zewidencjonowane użytki rolne. Zdecydowanie dominują grunty orne V klasy bonitacyjnej. Są to gleby orne słabe, mało żyzne, nieurodzajne oraz zawodne. Szata roślinna na analizowanym obszarze jest dość zróżnicowana. Do najcenniejszych elementów roślinności seminaturalnej należą zbiorowiska użytków łąk kośnych i pastwisk, a także występujące

w północnej oraz zachodniej części niewielkie kompleks leśne. W granicach planu nie występują żadne obiekty wpisane do rejestru zabytków ani ujęte w gminnej ewidencji zabytków. Najważniejszym wnioskiem z tej części opracowania jest fakt położenia terenu objętego planem poza wszelkimi formami ochrony przyrody, w proponowanym obszarze ochronnym GZWP nr 307 „Sandr Leszno” oraz występowanie łącznie 18,6 ha lasów ochronnych.

W tej części prognozy opisano także istniejący stan środowiska pod względem ochrony jakości powietrza, wód, klimatu akustycznego, powierzchni ziemi, gleby i pól elektromagnetycznych. W omawianym przypadku na stan higieny atmosfery wpływ ma z pewnością położenie w sąsiedztwie dużych powierzchniowo terenów otwartych o bardzo dobrym przewietrzaniu oraz brak w granicach opracowania jakichkolwiek źródeł niskiej emisji. Stwierdzono, że głównymi emitorami hałasu w środowisku w omawianym rejonie są droga ekspresowa S5 w części południowej oraz linia kolejowa nr 14 Łódź Kaliska-Tuplice, stanowiąca zachodnią granicę opracowania. Na podstawie map naturalnej odporności poziomu wodonośnego stwierdzono, również iż cały obszar podatny jest na zanieczyszczenia wód podziemnych.

W drugiej części stwierdzono również, że głównym celem analizowanego projektu planu miejscowego jest stworzenie skutecznych podstaw prawnych dla uniemożliwienia rozwoju zabudowy na obszarze wskazanym w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Leszno jako teren wyłączony z zabudowy, użytkowany rolniczo, a przede wszystkim służący właściwemu przewietrzaniu i nawietrzaniu miasta. Struktura funkcjonalna wskazana w projekcie planu miejscowego jest mało zróżnicowana. Projekt jest wyznacza przede wszystkim tereny biologicznie czynne, całkowicie wyłączone z zabudowy, o łącznej powierzchni 330 ha, co daje 87% powierzchni objętej planem (R, ZL, ZO, WS), jeden teren rozmieszczenia ogniw fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW (EF), istniejący teren zabudowy zagrodowej (RM), nowy teren sportu i rekreacji (US) oraz istniejące tereny drogowe (publiczne i wewnętrzne) i infrastruktury technicznej (G i W). W prognozie wskazano także na powiązania ich z zapisami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Leszno”. Stwierdzono, że projekt planu nie narusza ustaleń studium. Stwierdzono ponadto, że brak planu utrudni możliwość skutecznej ochrony terenów zieleni otwartej, służącej przewietrzaniu miasta, przed stopniową ich zabudową. Ustalono też, że najistotniejszym z problemów ochrony środowiska ważnym, z punktu widzenia projektu planu jest stopniowa degradacja i przekształcanie użytków zielonych w sąsiedztwie Rowu Henrykowskiego w grunty orne.

Następnie omówiono podstawowe cele ochrony środowiska, formułowane na szczeblu międzynarodowym, krajowym i lokalnym, istotne z punktu widzenia projektu planu. W tym zakresie przeanalizowano następujące dokumenty: *Konwencję o ochronie dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk (Konwencję Berneńską) z dnia 19 września 1979 r.*, *Konwencję krajobrazową z dnia 20 października 2000 r. (Konwencję Florencką)*, *Strategię Rozwoju Kraju 2020* oraz *„Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”* i *„Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020)*.

W kolejnej, głównej części opracowania, omówiono potencjalne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Streszczając tę część należy stwierdzić, co następuje:

- Plan nie przewiduje żadnych nowych źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza. Realizacja jego ustaleń stanowić będzie skuteczne narzędzie dla ochrony terenów zieleni otwartej w południowej części miasta, oddziałując tym samym w sposób korzystny na utrzymanie dotychczasowych możliwości przewietrzania oraz utrzymanie korzystnych (lokalnych) warunków aerosanitarnych.
- Projekt planu nie wprowadza żadnych nowych źródeł hałasu. Nie wskazuje również żadnych nowych terenów, na których należy zachować dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku. Jedyne chroniony akustycznie teren RM znajduje się poza zasięgiem ponadnormatywnego oddziaływania zarówno drogi ekspresowej S5, jak również linii kolejowej nr 14.
- Docelowa realizacja ustaleń planu, polegająca na utrzymaniu dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania większości terenów, jak również określająca zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, przyczyni się do ochrony walorów krajobrazowych południowej części Leszna.
- Realizacja ustaleń planu nie wpłynie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi oraz glebę, gdyż projekt planu nie dopuszcza lokalizacji prawie żadnych nowych budynków ani nowych dróg, zachowując dotychczasowy sposób zagospodarowania i użytkowania terenów (poza terenem EF).
- Rozwiązania ustalone w planie miejscowym w optymalny sposób zabezpieczą środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem oraz przed zmianami stosunków wodnych, wyłącznie w przypadku przestrzegania dobrych praktyk rolniczych.

- Ustalony w projekcie planu przeznaczenie oraz sposób zagospodarowania nie powinien znacząco wpłynąć na wody GZWP nr 307 „Sandr Leszno”. Prawnie obszar ten zostanie jednak dopiero ustanowiony rozporządzeniem Dyrektora RZGW, w którym określone zostaną zakazy i nakazy dotyczące użytkowania terenu w zasięgu tego obszaru. Do tego czasu trudno ocenić, czy zapisy projektu planu są wystarczające dla ochrony wód podziemnych zbiornik GZWP nr 307.
- Realizacja zapisów planu pozwoli na utrzymanie mozaiki siedlisk roślin i zwierząt związanych z rolniczym użytkowaniem terenów, sprzyjając tym samym zachowaniu walorów przyrodniczych i krajobrazowych tych terenów.
- Nie należy spodziewać się niekorzystnego oddziaływania na ludzi, w związku z ustalonym w planie sposobem przeznaczenia i zagospodarowania terenów.
- Ze względu na dotychczasowy rolniczy charakter zagospodarowania i użytkowania terenów objętych opracowaniem, nie przewiduje się wystąpienia jakichkolwiek negatywnych oddziaływań na dobra materialne w granicach przedmiotowego obszaru, jak również poza jego granicami.
- Projekt planu nie przewiduje lokalizacji nowych znaczących emitorów pól elektromagnetycznych.
- Biorąc pod uwagę lokalizację na terenie EF elektrowni fotowoltaicznej oraz specyfikę instalacji fotowoltaicznych, nie przewiduje się wystąpienia znaczącego, skumulowanego oddziaływania na planowanym obszarze.

W piątej części uznano, że rozwiązaniem mających na celu zapobieganie lub ograniczanie potencjalnych negatywnych oddziaływań na środowisko powinno być zabezpieczenie paneli fotowoltaicznych na terenie elektrowni fotowoltaicznej (EF) powłoką antyrefleksyjną. Ma to na celu złagodzenie bądź całkowite wyeliminowanie powstawania zagrożeń (szczególnie dla ptaków) związanych z imitacją powierzchni lustra wody, a także powstawaniem tak zwanego efektu olśnienia.

Biorąc pod uwagę ochronny charakter planu, realizacja jego ustaleń nie będzie również wymagała działań kompensacyjnych.

Z uwagi na powyższe, w trakcie prowadzonych prac planistycznych nad sporządzeniem projektu planu miejscowego jedynym rozpatrywanym rozwiązaniem alternatywnym było niedopuszczanie elektrowni fotowoltaicznej na terenie EF. Jednak ze względu na sposób zagospodarowania terenów sąsiednich, znaczną odległość od istniejących i planowanych zabudowań, ze względu na ochronę powietrza atmosferycznego i klimatu lokalnego przed

zanieczyszczeniem oraz na politykę energetyczną państwa dążąca do zwiększenia udziału OZE w miksie energetycznym stwierdzono zasadności wyznaczenia na powierzchni 21,2 ha terenu rozmieszczenia ogniw fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW.

W ostatniej części prognozy odniesiono się do przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień planu. Stwierdzono, że szczególnie istotne, ze względu na możliwość powstawania dzikich wysypisk śmieci, będzie prowadzenie monitoringu w zakresie skuteczności i prawidłowości gospodarki odpadami (2 razy w roku).

Na skutek opinii nr WOO-III.410.180.2020.AK.1 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 29 kwietnia 2020 r., do niniejszej prognozy wprowadzone zostały następujące zmiany: zweryfikowano zapisy dotyczące odstąpienia od strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (na stronie nr 3), określono stan JCWP Rów Strzyżewiecki (na stronie nr 18), uzupełniono opis potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego (na stronie nr 21), zweryfikowano informacje w zakresie Konwencji Berneńskiej (na stronie nr 22), uaktualniono informacje dotyczące publikacji poszczególnych ustaw (na stronach nr 3, 13, 14, 15 i 38). Ponadto prognozę uzupełniono o podpis jej autora i zaktualizowano datę sporządzenia.

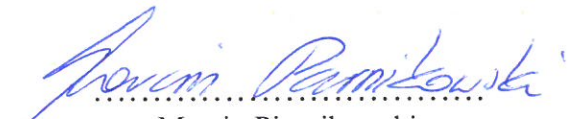
Sporządzenie i uchwalenie mpzp w rejonie torów kolejowych, ulic: Dożynkowej, Henrykowskiej i granic miasta Leszna skutecznie uniemożliwi rozwój niekontrolowanej zabudowy na gruntach użytkowanych rolniczo. Plan spełniać będzie funkcje ochronną i jednocześnie i umożliwi zachowanie jednego z korytarzy przewietrzających i nawietrzających miasto.

OŚWIADCZENIE*

do prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie torów kolejowych, ulic: Dożynkowej, Henrykowskiej i granic miasta Leszna

Oświadczam, że ja, niżej podpisany:

- 1) ukończyłem studia magisterskie na Wydziale Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na kierunku gospodarka przestrzenna;
- 2) posiadam ponad 5-letnie doświadczenie w pracach związanych z przygotowaniem kilkudziesięciu prognoz oddziaływania na środowisko.

.....
Marcin Piernikowski

* Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

